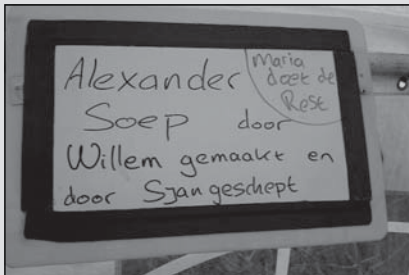

NIEUWS

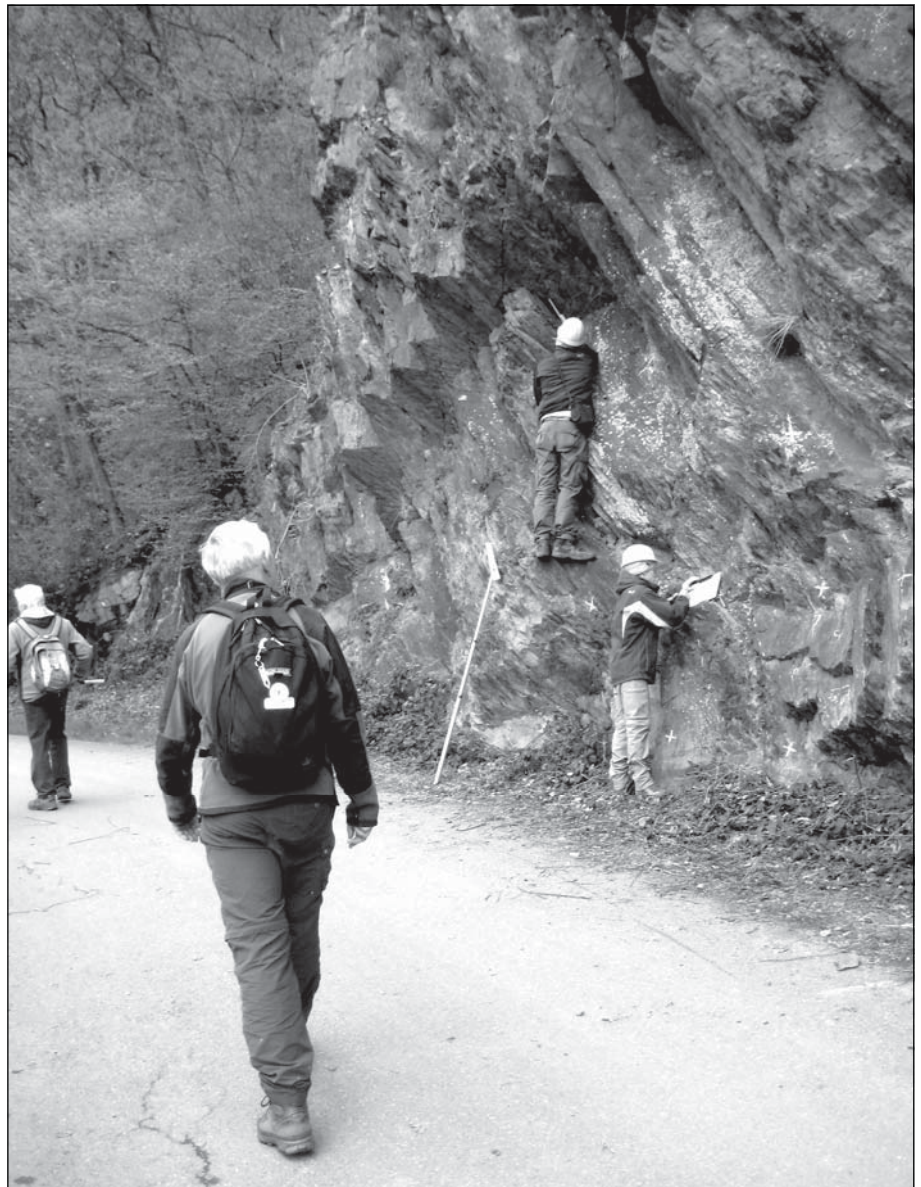
Voorjaarstocht: mooie routes en prima verzorging!

Bloesemtocht: zelfs zonder bloesem de moeite waard

Julianatocht: Koninginnedag in Tsjechië / Polen

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

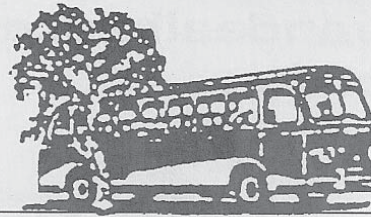
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*In dit nummer o.a.
een verslag van
de clubreis rond de
Rurstaalsee in de Eifel,
waar de veiligheid
voor de wandelaars
zo te zien goed
wordt bewaakt.*

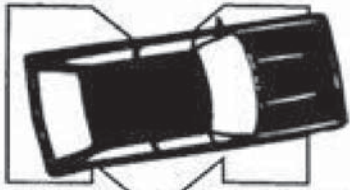
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwarbergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

FORUM
de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

• Workshops • Vergaderingen • Cursussen
• Evenementen • Denksporten •

OLAT-trefpunt
tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting, Rinda Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 16 juni 2013

Lupinelaan 27, 5691 WC Son

olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER

Verzorging Nijmegen en melden deelname 4daagse	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; KWD/Kempenlandtocht4-5	
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
Bij Jooop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	7
Onze jarigen / Ledenadministratie <i>Jet van den Berselaar-Dreesen</i>	8
Van de bestuurtafel <i>Ad van Asten</i>	9
Voorjaarstocht vanuit Oirschot <i>Ad van Asten</i>	10-12
Rurstausee, middelpunt van schitterende clubreis <i>Ad van Asten</i>	13-15
Afscheid van Simon Willems <i>Toon van Wordragen</i>	15
LPS: Stand/agenda clubkampioenschap & nieuws <i>Ad van Asten</i>	16-17
Afscheid van Fons van Dooren <i>Betsie van Mil</i>	17
Kennedymars Hilversum <i>Jan Kampman</i>	18-20
Virtuele wandeling <i>Co Tops</i>	20
Bloesemtocht Geldermalsen <i>Ruud Horst</i>	21
De Julianatocht in Tsjechië <i>Rinda Scheltens</i>	22-24
Drenthepad (3) <i>Henri Floor</i>	25-27
Wandelen op het Pieterpad (4) <i>Piet Jansens</i>	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VERZORGING NIJMEGEN EN MELDEN DEELNAME

VERZORGING VIERDAAGSE WANDELAARS NIJMEGEN

Ook dit jaar is er weer verzorging voor Vierdaagse wandelaars door OLAT-vrijwilligers. Dagelijks zal er een verzorgingspost aanwezig zijn op het traject dat door alle deelnemers wordt benut. De verzorging is toegankelijk voor alle wandelaars. De consumpties worden aangeboden tegen redelijke prijs en zijn voor iedereen hetzelfde.

Dagelijks kunt u de OLAT-verzorgingspost vinden op de volgende plaatsen:

Dinsdag 16 juli, Oosterhout

Oosterhoutsestraat 89a, Oprit van handelskwekerij Coltivare

Woensdag 17 juli, Alverna

Heumenseweg, op P-plaats naast inrit St. Frans

Donderdag 18 juli, Mook

Maasdijk, kort na spoorwegviaduct

Vrijdag 19 juli, Overasselt

Kasteelsestraat, bij splitsing met Sleeburgsestraat

DEELNAME MELDEN VOOR REGISTRATIE IN CLUBBLAD

Verder kunt u uw deelname aan de Vierdaagse weer kenbaar maken bij de redactie van OLATNieuws.

Dat kunt u doen door een e-mail te sturen naar olatnieuws@olat.nl of een telefoontje naar 0499-473767 of een briefje te sturen naar de redactie van ons Clubblad p/a Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel

Het is nog steeds een goed gebruik om ook de OLAT-leden die deelnemen aan de Vierdaagse van Apeldoorn mee te nemen in de registratie in ons clubblad.

Voor beide tochten geldt:

Alleen melden als u in 2013 de tocht uitloopt en de hoeveelste keer dat u dat heeft gedaan.

U vindt uw naam dan bij de deelnemers in ons clubblad van september.

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10:00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 p.zande3@upcmail.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
11 juni **)	Rondom de oude en spitse toren	Brasserie Cafe de Kruik, 040-2913337 Hoekstraat 52, 5674 NP Nederwetten **) <i>cafépauze op startplaats</i>
25 juni	Dur den Herdgang	In den Bockenreijder, 013-5169248 Dunse dijk 3, 5085 ND Esbeek
9 juli	Groenewoud-pad	Café Den Heuvel, 073-6563823 Loonsebaan 88, 5263 CP Vught
23 juli *)	Kampina	Partyhoeve 't Boerderijtje, 0411-621665 Oisterwijkse dreef 12, 5076 NA Haaren *) <i>geen cafépauze</i>
6 aug.	Brobbelbies	Het Bomenpark, 0412-473074 Vorsselweg 3, 5384 RW Heesch
20 aug.	Mookerheide/ St.Jansberg	Van der Valk Hotel De Molenhoek, 024-3580155 Rijksweg 1, 6584 AA Molenhoek
3 sept. **)	Vennen-wandeling	Golfbaan De Swinkelsche, 0493-494422 Maarheezerdijk 10, 5712 PC Someren **) <i>cafépauze op startplaats</i>

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
11 juni	De Beckart
18 juni	De Vriendschap
25 juni	Oud Rooy
2 juli	Den Toel
9 juli	De Beckart
16 juli	De Vriendschap
23 juli	Oud Rooy
30 juli	Thermae Son

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

De koeien liepen ook mee bij de mooie Rooise wandeling door de Dommelbeemden

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereenvolgende clubreizen naar de mooiste wandelroutes door de Ardennen of Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2013

14 sept.	SP 10	Kevelaer-Geldern	24 / 20 km
12 okt.	SP 10	Geldern-Wachtendonk	23 / 19 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€28,00	€32,00
	<i>De prijzen zijn onder voorbehoud</i>	

Inschrijven:

Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer. Geld overmaken op bankrekening 1579.50.743 ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode.

Na-inschrijvers

kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. Bij inschrijving binnen 1 maand vóór de tocht dient men vooraf bij Toon van Wordragen te informeren of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen 0495-537775
toon.van.wordragen@gmail.com

KWD/KEMPENLANDTOCHT

De **KEMPISCHE WANDEL DAGEN** hebben een recreatief en educatief karakter. Vanuit Geldrop worden voor elke dag drie wandelroutes uitgezet langs akkers en weilanden, maar vooral door prachtige natuurgebieden met loofbossen, vennen en heidevelden. Kenmerkende plaatsen in de oostelijke Kempen zijn Nuenen, Heeze-Leende en Mierlo. Deze dorpen zijn om beurten als rustplaats in de dagetappes opgenomen.

Men kan naar believen een, twee of alle drie de dagen deelnemen. Onderweg zijn meerdere wagen- en horecarusten gepland.

Datum: 2, 3 en 4 augustus

Startplaats: Sportcomplex De Kievit
Linze 13, 5667 AH Geldrop

Starttijden:	35 km	07:00 - 10:00 uur
	25 km	07:00 - 11:00 uur
	20 km	07:00 - 11:30 uur
	15 km	07:00 - 12:00 uur

Kosten bij voorinschrijving, tot 1 juli (c.q. na 1 juli):

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€5,50 (7,00)	€4,00 (5,00)	€2,50 (3,00)
bondsleden	€7,00 (8,50)	€5,00 (6,00)	€3,00 (3,50)
niet-leden	€8,50 (10,00)	€6,00 (7,00)	€3,50 (4,00)

Inschrijven: Vooraf inschrijven kan online op de website www.olat.nl of via het secretariaat van de KWD:

Mia Dielesen, Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
06 44756978, kwd@olat.nl

Overnachten: De organisatie kan u overnachtingsmogelijkheden bieden in de sporthal en wanneer u wilt kamperen is er een kampeerterrein opgezet nabij de sporthal waar u uw tent of caravan kunt plaatsen.

Voor overnachting bij particulieren of in een hotel kunt u informatie vragen bij de VVV, tel. 0900-1122363.

KEMPENLANDTOCHT

De KWD valt ook dit jaar deels samen met de Kempenlandtocht voor lange-afstandswandelaars (80 en 110 km).

Contactpersoon is hier Ad van Asten, kempen@olat.nl

De start is vrijdagavond 2 augustus in de kantine van de Ky-nologenclub, naast de sporthal.

Voorinschrijven kan tot 15 juli (zie prijzen hieronder). Daarna betaalt men een toeslag van €5,-.

110 km start 20:00 uur €24,- OLAT-leden €3,- korting
80 km start 23:00 uur €19,- OLAT-leden €3,- korting

De verzorging is ingesteld op een tempo van 5 à 8 km per uur. Verdere informatie is te vinden op www.olat.nl.

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Vacant (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Verzorging

Hans Janssen (*Dagtochten*), Tony van Duijn (*KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*); Jo Lepoutre (*Vierdaagse-team Nijmegen*), Frank Marchand (*LPS en bestuursafgevaardigde*), Vacant (*Avond4daagse*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven,
kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; bankrek.nr.
1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@
olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Waarnemend Secretaris
Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

vacature
secretaris

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

BIJ JOOP AAN TAFEL

Organisatie en sponsoring

Momenteel zijn we volop bezig met verschillende dingen op een rijtje te zetten. Zo vinden in de komende week twee bondsvergaderingen plaats, een van de regio Brabant-Zeeland en de andere van de KNBLO in Nijmegen. Bij de KNBLO wordt een nieuwe voorzitter gekozen. En als we goed zijn geïnformeerd zal er voor het eerst in de geschiedenis een vrouw als hoofd van de Bond in functie treden. Namens OLAT wensen wij mevrouw B.M. Schoemaker vanaf deze plaats veel succes in deze verantwoordelijke baan. Bij onze regio hebben we ook een nieuwtje te melden: ons lid Rino Hamelink is hier gekozen als bestuurslid. Uiteraard hopen wij dat Rino zich succesvol kan ontplooiën binnen deze organisatie.

Het wandelevenement in Weert is achter de rug en we mogen stellen dat de belangstelling ons zeer tevreden heeft gestemd. Een paar dagen voor aanvang hadden zich al 75 deelnemers op de verschillende disciplines gemeld en dat is iets waarvan we de laatste jaren alleen maar konden dromen. De toeloop tijdens het evenement zelf laten we nog even achterwege, maar dat zou ook wel eens verrassend kunnen zijn. Jullie lezen het beslist wel op onze website en anders in het volgende clubblad, samen met de uitslagen. In ieder geval vanaf deze plek alvast een gemeend dankjewel aan de mensen die de uitvoering mogelijk hebben gemaakt.

Inmiddels is ook de Avond4daagse 2013 gelopen. Uiteraard hebben we hiervan nog geen impressie voorhanden. Verheugend is wel om te vermelden dat de vrijwilligers en de omgeving van de dagelijkse start- en finishlocaties er extra feestelijk uitzagen, dankzij een sponsorbijdrage van Decathlon. De sponsoring door Decathlon, een filiaal van een Franse sportwinkelketen in Best, betreft niet alleen onze 9e Avond4daagse maar geldt ook voor de 30e editie van de Kempische Wandeldagen. Uiteraard zijn wij Decathlon zeer erkentelijk voor deze mooie bijdragen in de vorm van shirts voor de vrijwilligers en opsmuk van de omgeving van start- en finishlocaties met banners en ereboog.

Maar ook de firma Van Hoof laat het er niet bij zitten en verrast ons met een mooie bijdrage in de kosten van de jubileumwandeling. Deze jubileumtocht van 25 jaar clubreizen werd tenslotte een prettig gebeuren met aan de finish in Banneux een leuke verrassing voor de mensen die hier in de afgelopen jaren de kar hebben gereden en helpen trekken.

En zo gaan we de zomer tegemoet. Nog één clubblad te gaan en de Vierdaagse staat te gebeuren. De Ganzenheuvel zal dan weer 'the place to be' zijn. De vrijwilligers zijn er ook hier klaar voor. Maar ook onze lange afstand kanjers zwermen verder uit over het land op zoek naar stempels en punten voor klassementen. Dat iedereen er plezier aan moge beleven.

Ondertussen wordt alles in gereedheid gebracht voor ons wandelevenement in Geldrop, waar we in het eerste weekend van augustus voor de 30e keer de Kempische Wandeldagen organiseren, samen met de 15e editie van de Kempenlandtocht.

Tot ziens,
- Joop en Ad-

NIEUWS KORT

ROUTESINBRABANT.NL

Het wandelrouten netwerk is een netwerk van mooie bewegwijzerde wandelpaden, uitgestippeld over de provincie. Ieder knooppunt van wandelpaden heeft een nummer. Door van het ene knooppunt naar het volgende te lopen, creëer je jouw eigen wandelroute. Op elk knooppunt kun je kiezen uit minimaal twee richtingen. De route naar het volgende knooppunt staat aangegeven op de geelgroene stickers of paaltjes met pijlen langs het pad. Je kunt de route in beide richtingen lopen.

Als je over het wandelrouten netwerk loopt is het aan te raden een kaart te gebruiken. Op een aantal strategische startpunten vind je een informatiepaneel met overzichtskaart van het betreffende gebied. Maar deze panelen staan niet bij ieder knooppunt, zoals dat bij het fietsrouten netwerk het geval is. Een plattegrond is dus toch handig om op elk punt in het netwerk én thuis je route uit te kunnen stippelen. Deze kaart vind je op:

www.routesinbrabant.nl

Papieren kaarten zijn ook te koop bij de Brabantse VVV's en ANWB-winkels.

In 2013 heeft Noord-Brabant een dekkend wandelknooppuntennetwerk. Maar dit netwerk houdt niet op bij de provinciegrenzen. Het knooppuntennetwerk is aangesloten op dat van Vlaanderen (gedeeltelijk), Zeeland en Limburg.

Busmaatschappij Hermes heeft in Zuidoost-Brabant 71 zogenaamde 'Groene Haltes' aangemerkt. Deze bushaltes liggen direct aan het Wandelrouten netwerk of heel dichtbij. In het laatste geval leidt een bewegwijzerde route je naar het dichtstbijzijnde knooppunt in het Wandelrouten netwerk. Op deze manier kun je met de bus naar het begin van je route of weer terug naar huis.

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JUNI

16-6	Ingrid Macare	Eindhoven
16-6	Marijke Schreurs	Eindhoven
16-6	Jan Kampman	Geldrop
16-6	Mirelle van de Oetelaar	Boxtel
16-6	Ruud Horst	Leende
17-6	Eline Jansen	Son
18-6	Henny Bakermans	Geldrop
19-6	Jos van Horrik	Heeze
20-6	Jan van de Ven	Schijndel
20-6	Lambert Rooskens	Tegelen
21-6	Ine van Houtum	Heeswijk Dinther
21-6	Sonja Schokker	Sint Oedenrode
21-6	Loes Smetsers	Asten
22-6	Furgil Steffens	Eindhoven
22-6	Otto Ahlers	Eindhoven
22-6	Mieke de Jong	Berlicum Nb
23-6	Joop Reichenfeld	's-Hertogenbosch
23-6	Rien van Ginkel	De Bilt
23-6	Jo Oostvogels - Watzeels	Prinsenbeek
23-6	Annie van den Dungen	Heesch
24-6	Herman Haijkers	Eindhoven
24-6	Helena Lankreijer	Veldhoven
24-6	Herman Lieven	's-Hertogenbosch
25-6	Thea Arts	Volkel
25-6	Jeannette van Boerdonk - Verbakel	Keldonk
25-6	Evert Morren	Epe
26-6	Harrie Steenbakkers	Breugel
26-6	Tonny Neerven-v Extel	Beek En Donk
27-6	Miet van Cranenbroek	Nederweert
27-6	Wim Peters	Veghel
27-6	Marion Konings	Sint Oedenrode
28-6	Wilma Petersen	Sint Oedenrode
28-6	Marry van Wijk	Sint Oedenrode
28-6	Leo van den Dungen	Heesch
28-6	Piet van Laarhoven	Geldrop
28-6	Peter van Cuyck	Mechelen
28-6	Wim Dirks	Rosmalen
29-6	Martijn Vos	Waalre
29-6	Hennie van der Haring	Moergestel
29-6	Job van Mil	Sint Oedenrode
30-6	Riek Arfman - van Gameren	Tiel

JULI

1-7	Leny van Es - van der Ree	Rotterdam
1-7	Bert van Schijndel	Best
1-7	Hans van Kleef	Veghel
2-7	Maria Stortelder	Maarheeze
3-7	Noor Wijkman	Eindhoven
3-7	Huib Raymakers	Oss

4-7	Peer van Ool	Veldhoven
4-7	Gerrit Legierse	Mierlo
5-7	Wout Kivits	Eindhoven
6-7	Tiny van Alphen	Mariahout
6-7	Toiny van Woensel	Oost West En Middelbeers
6-7	Jacques van Griethuizen	Hazerswoude Dorp
6-7	Mario Morre	Sint Michielsgestel
7-7	Tonny Platenburg-vd Heuvel	Bakel
7-7	Rik van Mol	Vilvoorde
8-7	Ad van Vugt	Leende
8-7	Hans Janssen	Sterksel
9-7	Marian Post	Utrecht
9-7	Jo Arts	Boxtel
10-7	Frances Rouppe vd Voort	Eindhoven
10-7	Riek de Coninck - van Rooy	Veldhoven
10-7	Pieter Hulsen	Sint Oedenrode
11-7	Ria Peijnenburg	Eindhoven
11-7	Riet Benjaminsen - v Kessel	Eindhoven
11-7	Ad Koerntjes	Zevenaar
12-7	Ed Nieuwendijk	Oisterwijk
12-7	Marijke Rijkers - Tromp	Valkenswaard
12-7	Jan Swinkels	Oploo
12-7	Bert Timmermans	Veghel
12-7	Mariet Broekmans	Deurne
13-7	Ronald Iliohan	Utrecht
14-7	Martien van Achterberg	Breda
15-7	Jan van de Zanden	Mierlo
15-7	Rita van den Bosch	Somerem
15-7	Paul Canters	Helmond
15-7	Ad van Asten	Son

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de leden-administratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGING

Mevr. Benita Verbakel
Het Gerecht 1, 5258 PA Zijtaart

AANMELDINGEN

Mevr. Tineke Bos, Sint-Oedenrode
Mevr. Wies Weekers, Eindhoven
Dhr. Bert Adams, Veldhoven

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP

Mevr. Janny de Boer, Abcoude

OVERLEDEN

Dhr. Fons van Dooren, Best
Dhr. Simon Willems, Gastel

LINTJE VOOR CORRIE VAN DER ZWALUW

Mevrouw Van der Zwaluw zet zich al tientallen jaren als vrijwilliger op sociaal/maatschappelijk gebied in voor het welzijn van de inwoners van de gemeente Best. Zij was vanaf 1992 tot 2004 lid van de Stichting Vrouwenraad en later secretaris van het Dagelijks Bestuur. Als lid van de beleidsgroep heeft zij zich met name ingezet voor het aanvragen van de leefbaarheidsprijs, die vervolgens is toegekend door de Rabobank. Een initiatief dat heeft geleid tot een jaarlijks terugkerend festijn voor vrijwilligers in Best, georganiseerd door stichting Welzijn Best.

Van 2000-2005 was mevrouw Van der Zwaluw bestuurslid van 'de Wig'. Vanaf 2008 is zij coördinator vrijwillige Thuiszorg Best-Oirschot-Son. Zij vervult deze zware taken meer dan uitstekend. Bovendien is zij sinds 2009 ook nog lid van de WMO-adviesraad, een adviesfunctie die ze met hart en ziel vervult. Vanwege haar langdurige en intensieve vrijwilligerswerk is mevrouw Van der Zwaluw ter gelegenheid van Koninginnedag 2013 benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Corrie is bovendien OLAT-vrijwilligster en maakt tijdens de Nijmeegse Vierdaagse deel uit van het verzorgingsteam.

Namens OLAT onze hartelijke gelukwensen.

VAN DE BESTUURSTAFEL

CURSUS WANDELSPORTBEGELEIDER GRATIS

Op **zaterdag 15 juni 2013** - West-Brabant (Breda of Roosendaal) en op **zaterdag 24 augustus 2013** - Oost-Brabant (Nuenen of Sint-Oedenrode)

zal een cursus **wandelsportbegeleider** gehouden worden als hiervoor voldoende belangstelling is. Het aantal deelnemers dient minimum 8 te zijn en maximaal 15.

Leden van de lid-organisaties in onze regio Brabant-Zeeland kunnen deze cursus **gratis** volgen. Individuele leden betalen het reguliere tarief van 65 euro.

Het programma begint om 9.00 uur en eindigt om 17.00 uur, inclusief een verzorgde lunch.

Het programma bestaat uit:

- Beweegmotieven/Gezondheidseffecten
- Wandeluitrusting
- Wandeltechniek
- Warming up/cooling down
- Wandeltraining eenvoudige opdrachten
- Veilig wandelen

Aan het eind van de dag ontvangt u een erkend diploma.

Voor meer informatie kunt u terecht op

www.knblo-nl.nl

(landelijk/training&opleiding/opleidingsaanbod)

Inschrijven kan alleen via Bram Janssen, Bondsbureau KNBLO-NL, 024-3655573, b.janssen@knblo-nl.nl (ma. t/m wo., vrij.)

SPONSORING OLAT CLUBACTIVITEITEN

Wij zijn bijzonder blij jullie te kunnen melden dat wij voor activiteiten van onze vereniging ondersteuning hebben gekregen van de volgende bedrijven:

Decathlon, een Franse sportwinkelketen met onder meer een filiaal in Best. Decathlon ondersteunt onze evenementen:

9^e Avond4Daagse Sint-Oedenrode en de 30^e Kempische Wandeldagen aansluitend 15^e Kempenlandtocht in Geldrop. De sponsoring door Decathlon zal bestaan uit t-shirts met het OLAT-logo en het Decathlon-logo, een start- en finishboog van Decathlon, banners van Decathlon langs de wandelroute.

Touringcarbedrijf Van Hoof Reizen, Sint-Oedenrode. Al 25 jaar gewaardeerd verzorger van onze clubreizen naar Ardennen en Eifel. Van Hoof Reizen, geeft aanzienlijke financiële ondersteuning ter verlichting van de extra kosten vanwege onze jubileumtocht.

Wij zijn beide bedrijven dankbaar voor deze ondersteuning van onze activiteiten.

UIT DE COMMISSIES

Kempenlandtocht: De 15^e Kempenlandtocht vindt plaats van vrijdag 2 op zaterdag 3 augustus. Via de OLAT-website en de flyer kunt u gebruikmaken van de voorinschrijving. De voorinschrijving geldt tot uiterlijk 14 juli en daarmee bespaart u

€5,00. Als OLAT-lid ontvangt u bovendien €3,00 korting op de prijs.

Kempische Wandeldagen: de 30^e Kempische Wandeldagen vinden plaats van vrijdag 2 tot en met zondag 4 augustus. Ook voor de KWD kunt u gebruikmaken van voorinschrijving via onze website of flyer. Ook hier krijgt u dan een mooie korting. Korting voorinschrijving KWD geldt tot uiterlijk 1 juli.

Clubreizen: Op 14 september en 12 oktober organiseert onze commissie een vervolgclubreis op het Maas-Niederrheinpad SP10. In september wordt gewandeld van Kevelaar naar Geldern en in oktober gaan we dan verder op het pad van Geldern naar Wachtendonk.

Dit is een unieke kans om eens kennis te maken met onze altijd gezellige clubreizen, waarvoor OLAT al 25 jaar garant staat.

Grote Clubactie: ook dit jaar doet OLAT mee aan de Grote Clubactie. Voor u als deelnemer een mooie manier om een prachtige prijs te winnen en voor de vereniging een mooie opsteker om onze vrijwilligers een extra uitje aan te bieden in de vorm van onze jaarlijkse vrijwilligersdag in september. Volgende maand hoort u hier meer over.

-Ad van Asten-

WANDEL SNEL LANGS
GROOT ASSORTIMENT IN WANDELSCHOENEN & KLEDING!

ONS PASSIEMERK QUECHUA IS ONVERSLAANBAAR IN PRIJS & KWALITEIT EN HEEFT PRODUCTEN VOOR IEDER NIVEAU EN VERSCHILLENDE WANDEL- EN WEERSOMSTANDIGHEDEN

DAARNAAST BIEDT DECATHLON OOK MERKEN AAN ZOALS:
SALOMON, LOWA, COLUMBIA EN MERRELL

DECATHLON BEST
N.C.B. - WEG 14
5681 RH BEST

DECATHLON
SPORT FOR ALL | ALL FOR SPORT

Voorjaarstocht vanuit Oirschot

Van Henk bij de deur krijg ik de routebeschrijving en de start is ook meteen achterom over privéterrein. Het is een 18 holes golfterrein waarover m'n eerste meters gaan, met dezelfde uitstraling als van een gewoon dure golfbaan met slootjes, heuveltjes, waterpartijen en groenstroken. Hier wordt echter Pitch en Putt gespeeld, een meer toegankelijke en publieksvriendelijke vorm van het golfspel. We volgen een lint dat een denkbeeldig kronkelend pad volgt langs de grens, natuurlijk om niet te veel spoorvorming op het terrein achter te laten.

Domein De Baest

Eenmaal buiten het domein volgen we

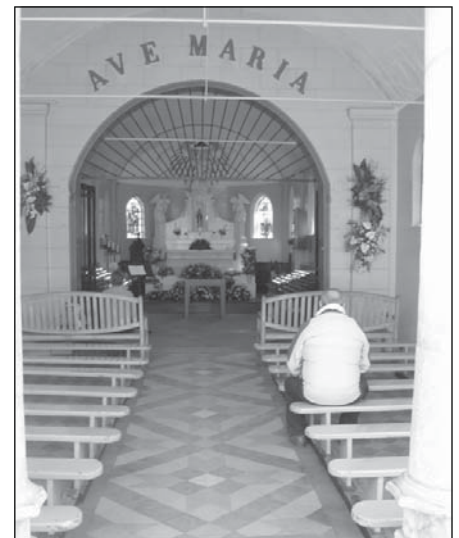
OLAT heeft er voor gekozen om de lente in te gaan met een voorjaarswandeling omstreeks de 3e zondag in april. Daarmee laten we de traditie van een paaswandeling rondom Asten voorgoed achter ons. Hoe zo'n nieuwe tocht zal uitpakken is altijd maar de vraag en ook meteen een uitdaging om in de schaduw van de bloesemtocht in Geldermalsen mee te liften. De locatie voor de eerste tocht was goed gekozen en had zijn naam mee: de Stapperij in Oirschot, Spoordonk. De ruime parkeermogelijkheid was al meer dan vol toen we aankwamen en overduidelijk was waar de startkaartjes te krijgen waren. Ik koos voor een ritje van 20 km, ge kunt niet altijd alles willen!

een slootkant die ons door landbouwgebied leidt. We worden als het ware zo vlug mogelijk naar de harde weg geleid om die dan naar rechts te gaan volgen over een gewoon doordeweeks zandpad tot aan een talud, waar we tegenop klauteren. Daarna zijn slechts een paar honderd meter nodig om via het Hakkelarenpaadje binnen het domein de Baest te komen.

Heilige Eik

Over de wonderbaarlijke vondst en de daarop volgende gebeurtenissen rond een Mariabeeldje dat daar 600 jaar geleden aan de oever van de Beerze een mystiek leven begon, hoef ik jullie natuurlijk niet te vertellen. Dat zijn algemeen bekende gebeurtenissen en voor de meesten onder ons al veel langer een traditie om onze overtuiging in te vinden. Maar het blijft een mooi trefpunt voor ontmoetingen, of het afspraakjes zijn of voor doelbewuste uitjes. De een rijdt er 's morgens in alle vroegte al naar toe op zijn renfiets en vindt er zijn voldoening voor een jaar of misschien wel voor zijn hele toekomst, anderen worden er in gezelschap gebracht met mooie ouderwetse auto's en beleven er de dag van hun leven. Vanmorgen is het nog rustig, het belooft een mooie dag te worden en het vervolg zal zeker ook tot hier reiken. Ik wandel tussen de diverse kapelletjes door, Sint Antonius is een van de gelukkigsten, en kom bij de oorspronkelijke plek, waar nu een prachtige kapel staat. De eerste kapel dateert uit 1606 en zoals zo vaak was Den Haag even

dwarsligger en liet zowel de kapel als de H. Eik in 1648 slopen. In 1854 herrees de huidige kapel en deze wordt jaarlijks door een half miljoen mensen bezocht.

Dan gaat ons pad verder langs het kronkelende verloop van de Grote Beerze. Het uiterlijk heeft hier in deze devote omgeving een parkachtige sfeer. Even later is het kanaal spelbreker en moeten we op zoek naar een brug. Deze ligt bij de Groenewoudseweg. Even is er verwarring omdat er nu ook wandelaars uit tegenovergestelde richting komen, maar al vlug wordt duidelijk dat het wandelaars 'op hun retour' zijn. Rechtdoor is dus het parool en zo komen we bij de wagenrust die is ingericht bij een sluis waar de Beerze en het Wilhelminakanaal in elkaars vaarwater zijn gekomen. Bij de kraam nieuwe gastvrouwen en gastheer: Truus, Lies en Henri. Het spul dat ze aanbieden is als altijd: lekker heet.

Gemiste kans

Hoewel de stuwovergang er stevig uitziet is er geen toestemming om op die manier naar de overkant te komen, dus is er een routewijziging doorgevoerd voor de 30 en 40 km. We mogen met z'n allen dus nog een stukje verder oplopen tot aan de volgende brug. Dan scheiden onze wegen zich; de route voor de 30 en 40 km kiest verder voor een bezoek aan het landgoed de Baest, waar opstal en infrastructuur meegaan in de ontsluiting van domeinen. Daarna gaan ze verder richting Oostelbeers en het natuurgebied Landschotse Heide om straks weer ergens onder Oirschot met elkaar op te gaan. Probeer me maar geen indruk voor de geest te halen van wat je op zo'n eind uit de buurt allemaal op je pad kunt treffen; het zijn toch meestal mooie dingen waarvoor je je alleen de tijd gunt bij een heerlijk bakje koffie, toch!

De Baest en dat andere moois beleef ik dus vandaag niet mee. Nee, ik bega met anderen een heel andere weg. Eerst buigt het pad af naar links en gaat het met een mooie bocht schuin het boerenland tegemoet. Waarschijnlijk heeft Frans daar ergens gewoond, want de baan is naar hem vernoemd. Ik begin te gissen welke heerlijkheden ik in de verste verte mag veronderstellen: Oostelbeerse Heide, Rauwven, 's Heerenvijvers en dan bruusk linksaf. Ben weer terug bij het kanaal, dat ik ga vol-

gen richting Oirschot. Merk al vlug dat er de laatste jaren wat ontwikkelingen hebben plaatsgehad aan de overkant. Herken het geheel nieuwe complex dat daar verrezen is niet. Iets moderns, zelfs de naam laat me veronderstellen. Gelukkig ontwaak ik even uit m'n gemijmer en zie nog net een pijltje net boven het maaiveld dat me de dijk afwijst. Fijn om even een paadje te volgen door een buurtschap waar het overduidelijk zondagmorgen is. Zonovergoten en alles in opkomende bloei. Heerlijk.

Die brug daar links heeft al van alles te verduren gehad, geen wonder dat ze nu wraak neemt op alles wat daar wil passeren. Nee, die pijl is niet voor mij, ik ga rechtdoor.

Skyline Oirschot

Rechts van mij slaat een pad af, het zal straks langs de harde weg met nog wat restanten van een vertrouwde buurtschap overgaan in een pad dat vroeger een verbinding vormde tussen het centrum en het landgoed 's Heerenvijvers. Flarden van herinneringen uit lang vervlogen tijden van voettochten door de duinen en langs het jeugdkamp komen weer bovendrijven. Verder aan de overkant van het water wat historische panden, waaronder brouwerij de Kroon. Ook nog een paar eerbiedwaardige panden die hun betekenis hadden en nog hebben voor dit mooie dorp. De skyline van Oirschot bestaat nog, maar past zich zienderogen aan. Er ligt een nog betrekkelijk nieuwe brug, een nieuwe jachthaven en prachtig gesitueerde etagewoningen met uniek uitzicht op het water. Zelfs de jeugd heeft er een eigen plekje voor vertier.

Het is inmiddels ook al weer ruim 15 jaar geleden dat we hier onze vrijwilligersmiddag organiseerden. Met een zelfgemaakt bootje staken we toen op deze plek het kanaal over. Levensgevaarlijk, maar wel leuk. Marinus stond toen als kapitein aan het roer op het bootje, hij was diezelfde morgen gekozen tot voorzitter van de club. Hoe vaak zijn wandelmaat en ik hierna aan deze plek wel niet voorbij gegaan, het was immers een vast onderdeel van een eigen gecreëerd wandeltrainingsparkoers voor onze Kennedymarsen. Daar de splitsing met de weg naar legerplaats Oirschot en nog iets verder de enig overgebleven baileybrug over het kanaal.

Die brug ga ik over en raak meteen aan de praat met een groepje wandelgasten

uit Grave. Zij zijn aan het trainen voor een jaarlijkse bedevaart van Grave naar Den Bosch. Dit jaar zal het voor hen de 15e en tevens laatste keer zijn. Ze zijn vorige maand ook in Uden geweest en daar was het zo'n prachtig parkoers dat ze voor vandaag voor OLAT hebben gekozen en naar Spoorndonk zijn afge-reisd om van daaruit de 20 km te vol-toeien. Het was wel een heel eind langs het kanaal, maar ze houden de moed erin voor het vervolg. Ik beloof ze dat het nog slechts een kwartiertje is tot de kroeg, daar heb ik trouwens zelf inmid-dels ook wel zin in.

Ledenlijst

Bij 't Zand blijf ik langer plakken dan de bedoeling is. Een mooi plekje en uit de wind. Ik schuif aan bij Toon en Miet, die net willen vertrekken maar nog even treuzelen. Ook Antoinet komt erbij zitten en wil zelfs voor ober spelen. Dan komt Noud aanfietsen en even later zijn ook Frank, Gerda en David van de partij. Sjef en Riet komen nog even gedag zeggen. Nog even zwaaien naar Cor, Jose en Corrie, Jan en Martina en als het zou moeten komt de hele deelne-merslijst aan de beurt. En toch is het jammer dat er zo weinig animo is onder de leden zelf voor onze tochten. Eigenlijk niet te verklaren dat er van de bijna duizend deelnemers die deze tocht vandaag trekt nog geen 15% lid van OLAT is. Dat moet toch beter kunnen. Eenmaal weer op pad wandelen we nog een eindje richting Best, slaan dan af in noordelijke richting en komen even later in de buurtschap Straten. Op de weg daarnaartoe passeren we vooral oudere boerderijen die aangeven dat wij hier hoofdzakelijk met een land-bouwgemeenschap te maken hebben.

Enkele boerderijen gaan het niet red-den en zullen binnen afzienbare tijd de pijp aan maarten geven, als dat al niet is gebeurd!

Op een drietip van wegen staat een bijzondere kapel met rijke historie, die aan de Heilige Antonius Abt is gewijd.

Deze verering bestaat al vanaf circa 1400 en in de loop der tijd hebben steeds vernieuwde kapelletjes uiting gegeven aan deze verering. Uit stukken die dateren uit 1506 en 1643 blijkt dat de gemeenschap zich steeds weer heeft ingezet om een waardige kapel in stand te houden. Evenals bijna alle katholieke kerken werd deze kapel in 1649 afge-broken op last van de Staten Generaal. Straten liet het er echter niet bij zitten en in 1853 verrees er een nieuwe kapel op de oude fundamenten. In 1966 kwam de kapel op de lijst van Rijksmo-numenten. Sinds 1953 bestaat er een stichting die de kapel beheert. De kapel op het driehoekige stuk grond heeft de status van beschermd dorpsgezicht.

De Mortelen

We gaan verder door tot een zandweg en kiezen daar voorlopig voor de vrije natuur. Eerst zijn het nog landerijen waar de route doorheen gaat, en ik word daar ingehaald door Co. Hij geeft toe iets aan de late kant te zijn, maar vanmorgen had de fiets nog niet zoveel zin om aan dat hele eind naar Oirschot te beginnen. Co wandelt op de 30 en hij heeft al heel wat mooie stukken op de route getroffen, net zoals nu hier.

We wandelen bij de Oude Steeg en door een wandelpoortje zijn we net binnen de omheining van een weideland-schap gekomen. Norma-al gesproken kom je hier niet zonder natte voeten weg, maar het droge voor-jaar is ook hier merk-baar van invloed ge-weest. Wij blijven nu een heel tijdje tegen de Mortelen aanleu-nen en genieten van

de kleinschalige omgeving. Het is een schilderachtig geheel in afwisseling met weilanden, houtwallen en open land-bouwgebied. Hier zijn we 10 jaar gele-den ook doorheen gewandeld tijdens onze jubileumtocht van 175 km, toen als aanloopstuk tussen Rooi en Eersel.

Geen modder

Bij de Oude Grintweg moeten we nu linksaf, dat is voor even verharde grond onder de voeten. Trouwens vandaag geen modderpaden. Nee, dat zijn speci-fieke kenmerken bij OLAT voor de win-terseries; verschil moet er zijn.

Op een mooi plekje met bankjes is plaats ingeruimd voor onze verzorgings-ploeg. Hier de vertrouwde gezichten van Sjaan, Maria en Willem. We nemen een soep en ik laat me nog even infor-meren door Iris en Henrie over hun ervaringen op de lange afstand. Dat zit wel goed.

Waar onze parkoersbouwer het vervolg van paadjes steeds weer weet te vin-den, blijft voor ons leken een raadsel. Maar waar is dat we van begin tot eind steeds weer geboeid blijven. En zo komt er op een zeker moment een ein-de aan een heerlijke rondwandeling door de prachtige natuur die Oirschot in zijn uitgestrekte omgeving te bieden heeft.

De Stapperij ligt dan op ons te wachten en biedt de gelegenheid nog even na te genieten van een prachtige wandeldag, de eerste Voorjaarstocht van OLAT, die een vervolg verdient.

-Ad van Asten-

Rurstausee, middelpunt van schitterende clubreis

Zaterdag 27 april staan we klaar om af te reizen naar Rurberg, een mooi plaatsje in de Eifel. Het heeft even geduurd voordat we precies wisten hoe de wandeling zou gaan verlopen. Eerst werd nog gedacht om van Rurberg naar Heimbach te wandelen, maar dat bleek achteraf niet ver genoeg en ook de tocht in omgekeerde richting doen was geen optie. Dan maar eerst ter plaatse gaan kijken wat de mogelijkheden zijn, moet Toon gedacht hebben. En daar waren ze al vlug overtuigd. We gaan gewoon rondom de plas lopen, geen kans op verkeerd lopen en alleen een ingetekend routekaartje is voldoende als wegwijzer. De geschatte afstand bedraagt 23 km.

Nadat bij Nederweert de laatste passagiers aan boord zijn gekomen, zit de bus ook meteen zo goed als vol. Dat is een mooie opsteker, want ook onze vorige tocht voldeed ruimschoots aan de norm. Frans heet iedereen welkom en hij belooft ons zo vlug mogelijk ter plaatse te brengen. We reizen door een minder bekend gebied over een rustige weg richting Eifelstreek. Uitgestrekt bosgebied wordt afgewisseld door dorpjes omgeven door groene velden. We zien nog even wat restanten uit het oorlogsverleden. Onderdeel van de Westwall waren de drakentanden die op strategische plekken werden aangelegd om tanks te weerhouden door te breken. Het waren betonnen driehoekige punten die ongeveer een paar meter boven de grond uitstaken en bekend stonden als de zogenaamde Höckerhindernissen.

Als Monschau in de buurt komt, houden we links aan. De omgeving doet

aardig heuvelachtig aan en we bereiden ons alvast voor op een fikse klimdag. In zijn voorbericht heeft Toon toch niks gemeld over stokken die handig zouden kunnen zijn. We zien wel.

Frans kan het niet laten om ons even een inkijkje te geven in het oude stadje Rurberg, waar we vandaag immers zouden vertoeven. Zoals je erin komt, kom je er ook weer uit, dus na een halfuurtje verlaten we het 'Gat' en klimmen over dezelfde weg terug naar het 'meer', dat we eerder nog aanzagen voor met plastic bedekt aspergeveld.

Hier worden we verwacht, alles is ingericht om ons te ontvangen. Volop parkeerruimte. Toon en Miet hebben een mooi plekje gevonden voor hun camper; ze zijn gisteren al aangekomen. Ook ons gezelschapsbusje met de soeppan en pollepel is al binnen. Bij Hotel Paulushof wordt voor de liefhebbers koffie wordt geschonken.

Als gids dient het kaartje dat eerder

ook al vanaf onze website was te downloaden. Verloren lopen kan niet, want aan de rechterkant zijn rotsen en links alleen maar water!

We drinken eerst koffie in het hotel en kijken alvast onze ogen uit over een stukje uitloper van het meer en de daarachter liggende rotsformatie. Die heuvels zijn hier tussen de 350 en 450 meter hoog, met een paar uitschieters tot 500 meter. Als het dan zover is vertrekken we naar het kantoor van de VVV, waar de officiële start van deze rondwandeling is. Een voorstelling van zaken ziet er ongeveer als volgt uit: het zogenaamde bovenmeer dat zich uitstrekt richting Einruhr, afgesloten door Eiserbachdam. Dan, ongeveer op de plek waar wij gaan beginnen aan de wandeling, nog een splitsing die de Urft volgt richting Gemünd, afgesloten door de Paulusdam, en de eigenlijke Rurstausee - kunstmatig gevormd meer - richting Heimbach.

Vanaf de wal gaan we via de Paulushofdam uit 1959 en aansluitend een dam die de verbinding vormt met de Kermetter, een tot 528 m hoog bebost heuvelgebied van ongeveer 33 km². Op deze afsluiting ook nog een restaurantje dat nu gesloten is. Zodra we de dam achter ons hebben gelaten, ligt linksaf het stuwmeer, dat we vanaf nu via de oever zullen volgen. Slechts hier en daar zullen we even een afsnijding volgen als de oever wat grilliger vormen aanneemt. Vanaf de oever steken op enkele plaatsen een soort schiereilanden het meer in. Deze eilanden kunnen bij laag water vanaf de oever bezocht worden. De Tonberg is zo'n bijzondere plek.

Links van ons hebben we uitzicht op de uitlopers van het meer met aan de overkant op de oever de glooiende ligging van de toeristische plaatsen Rurberg en Woffelsbach. We volgen de oever, die de vroegere rivier door het dal heeft vormgegeven. Dit alles, met het beboste heuvelgebied rechts van ons, maakt sinds enkele jaren deel uit van het nationaal park Noord-Eifel. Steeds worden we vergezeld van ruisende beekjes die hun weg zoeken van de rotsen richting het stuwmeer. Wij zijn trouwens niet de enigen die deze zaterdagmorgen op pad zijn. Diverse wandelgroepjes passeren ons of komen ons tegemoet. Vermoedelijk toeristen die gebruik maken van de gelegenheid om deze wandeling te combineren met een vaartocht over het stuwmeer. Vanaf Rurberg vertrekt er elk uur een rondvaartboot naar de afsluiting bij Schwammenauel. Die rondvaartboten volgen een eigen toeristische route. Ook Mirjam heeft van deze kans gebruik gemaakt. Zij is in Rurberg op de boot gestapt en vaart momenteel richting de versperring aan de overzijde van het meer. Daar zal ze straks aansluiten bij de andere wandelaars om vandaar de wandeling te voltooien.

Momenteel zien we aan de overzijde van het meer, hoog in de bergen, verschillende windturbines goed tekeergaan. De laatsten van het gezelschap gaan ons nu voorbij wandelen: Janet,

José en de jongens kunnen wel een stapje vlugger. Ook Piet en Jo zijn van plan de hele ronde te voltooien. Zij gaan nu ook vooruit. Wij hebben voorlopig geen haast en besluiten vooral met volle teugen te genieten van deze schitterende wandeldag. Wij vormen een groepje van vijf met Toon, Miet, Nellie, Maria en mijzelf, jullie waarnermer! Het is nog bijna 2 km naar de dam en er komt wat meer bedrijvigheid in beeld. Aan de overzijde van het meer zien we zeilboten en wat dichterbij is een soort afscherming gemaakt in het water. Wat daarachter verborgen gaat,

zien we nu nog niet. Hier is links van ons een soort jachthaven waar de boten worden gerepareerd en liggen afge-meerd tijdens de wintermaanden. Rechts is een bijzonder stuk van de omgeving afgeschermd als speciaal natuurontwikkelingsproject. Dat houdt hier o.a. in dat over 30 jaar de natuur er weer zo uit moet zien als vroeger, toen dit nog geen bewoond gebied was. Dat geldt voor de flora zowel als voor de fauna. De bedoeling is dat in de nationale parken 75% van de omgeving in de oorspronkelijke staat zal terugkeren. Een waarlijk bijzonder project.

Wij wandelen verder en de omgeving wordt nog actiever. Wie zien ook verkeer en er zijn bouwactiviteiten aan wegen. Wij komen nu zienderogen bij de Schwammenaueldam. Deze dam is gerealiseerd in de jaren tussen 1934 en 1938. In oppervlakte komt dit stuwmeer in Duitsland op de tweede plaats,

na het Loodgatstuwmeer in Thüringen. Tijdens de bouw van de dam verloren zes personen het leven en daarna bij de uitbouw, eind jaren vijftig nog eens drie personen.

Als wij bij de dam komen is het er opmerkelijk rustig. Bij een eerder bezoek raakten wij nog onder de indruk van het machtige geluid dat de kracht turbines veroorzaakten. Deze turbines voor het opwekken van stroom zijn sinds vorig jaar stilgelegd. Er wordt gewerkt aan capaciteitsvergroting.

Verontrustend is het bericht dat Mirjam vond in de Duitse pers, waarin sprake is dat energie-multinational Trianel in de Eifel een enorme pompinstallatie wil opzetten met de Rursee als waterbuffer. Dat betekent dat er mogelijk acht jaar lang (eigen schatting Trianel) een onwaarschijnlijke hoeveelheid vrachtauto's over de regionale kronkelweggetjes gaat denderen. En minstens zo erg: zodra de bouw klaar is, zal het waterpeil dagelijks schommelingen tot 2 meter vertonen, plus dat aan de oevers gevaarlijke stromingen gaan ontstaan door al dat gepomp. Geen wonder dat de dorpingen in verzet komen. Heimbach en Nideggen hebben zich al bij monde van de stadsraad gemeenschappelijk uitgesproken tegen de voorgenomen plannen en ook het district Düren wijst het plan hartgrondig af. 'Maar goed' verzucht Mirjam 'dat we er vandaag nog in alle rust van kunnen genieten.'

Vorige zondag vertelde Co dat hij zich uit zijn jeugd jaren nog goed herinnerde dat hier restanten van het voormalige plaatsje Schwammenauel boven de oever van het stuwmeer uitstaken. Een van de laatste bewoonsters was een oudere dame die het vertikte uit haar huis te vertrekken. Of ze mee ten onder is gegaan, heeft Co gelukkig niet meegereggen.

Ter hoogte van de turbines staan een paar banken, waar we in het zonnetje rustig onze boterhammen kunnen oppeuzelen. Af en toe maken er een paar motorrijders een korte stop en er komt

nog een wandelgezelschap langs. Veel meer toerisme is er vandaag niet. We wandelen verder de dam op waar enkele horecagebouwtes staan en ook de aanlegsteiger van de rondvaartboten. De Stella Maris ligt juist afgemeerd.

Bijna de helft van onze clubreizigers is nog present en ze hebben klaarblijkelijk genoten van een veel te grote warme wafel, met kersen en slagroom. Ook lust er al iemand een biertje. Maar de koffie is er ook lekker!

Tegen de tijd dat ook wij willen vertrekken, komt het toezicht aanwandelen: Jan en Theo lijken zich ook even tijd te gunnen en dat doe je in de horeca niet door op een houtje te bijten.

We vervolgen de weg over de dam en gaan dan linksaf achter hotel Seehof om verder langs de oever van het stuwmeer. Links van ons liggen de roeibootjes met elektrische motor rustig te wachten op het hoogseizoen. Verschillende eigenaren zijn ook bezig met onderhoud en er wordt juist op dit moment een nieuw exemplaar afgeleverd. Een mooi bootje, met stevige mast en andere attributen, nu nog als bouw pakket maar straks als trots bezit. Omdat dit meer voorziet in de drinkwaterhuishouding mag hier alleen met elektrische boten worden gevaren.

Hier lijken de rotsen die we voortdurend om het meer heen volgen iets minder steil dan voor de stuwdam. Er zijn nu ook mogelijkheden om andere gemarkeerde paden te volgen die heuvelopwaarts gaan. Dat laten wij echter achterwege en we volgen een keurig wandelpad vlak langs het meer.

Het pad ligt nu zo'n 10 meter boven de waterspiegel. Soms komen we bij een inham en moeten dan een omtrekkende beweging maken, maar de meeste tijd hebben we vol uitzicht op het meer. Vanaf hier is ook duidelijk te zien waarom er eerder een afscherming was bij de dam. Dat is ter bescherming van de plek waar de turbines en het stuwmeer in elkaars 'vaarwater' komen.

Het is een heerlijke wandeling en ook het weer werkt voor 100% mee. Het zonnetje is er al de hele dag bij en in de

luwte van de rotsen kan ook de wind ons geen zier schelen!

Dat de erosie een woordje meespreekt, is even verderop duidelijk te merken. Een flink stuk lei is nog maar pas naar beneden gekomen. Lekker schrikken als je loopt te buurten. Voor ons zien we weer een jachthaven opdoemen, nu liggen er meer zeilboten aangemeerd. Er is bovendien bebouwing, dus een haventje met faciliteiten. Net als we daar aankomen worden we ingehaald door Theo en Jan en die nemen ons mee naar de soeppost. Dat is trouwens de enige klim van enige betekenis vandaag. Hoewel we nog bijna een uur speling hebben, besluiten we de wandeling hier af te sluiten.

Na de soep stappen we dus op de bus en reizen door een mooie omgeving naar Woffelsbach, een plaatsje aan de oever van de Rursee. Omdat we over land komen, is het naderen van dit toeristenplaatsje een beleving op zich. Toon verheugt er zich al op, want gisteren is hij er al op verkenning geweest met zijn camper en dat was soms rake lings. Wij duiken dus naar beneden, achter Jan met het busje aan tot dat Frans in de remmen gaat. Net voorbij de kerk een soepbord met een bus erop! Maar Frans weet wel zo te draaien dat we even later voor het Maritieme Kurhaus worden afgezet.

Velen zitten er al aan hun natje en droogje en het is best leuk om de bedrijvige bediening te volgen, alsof ze voor ons zijn ingehuurd. Als iedereen binnen is en voldaan achterover gaat leunen, kunnen we aanstalten maken om te gaan vertrekken. De bus staat nu een paar kilometers bergopwaarts voor de deur van 'Zur Alten Frische'.

Als we er achter komen dat de belastingdienst nog ergens zit te slapen, draait Jan voor de gevolgen op en laat Frans het motortje nog eens flink uithalen richting het Heimatland.

Het was een prachtige clubreis en wandeling in de mooie Eifelstreek.

Op onze volgende tocht vieren wij ons 25-jarig reisjubileum. Dat het een mooie reünie moge worden.....!

-Ad van Asten-

AFSCHEID VAN EEN VRIEND

Simon, je was een fijne wandelmaat
Bij clubreizen van OLAT altijd paraat
Je ging 11 jaar met verkennen mee
Bij de Kempische Wandeldagen bezette je met Truus post twee.

Voor onze club stond je altijd klaar
En nu is het einde daar
Veel te vroeg moeten we je laten gaan

We zullen je missen tijdens onze tochten

Je bent onze dankbaarheid meer dan waard

Met je inzet en het lezen van de kaart

Want elk dorpje, gat of gehucht

Jij vond het met een zucht.

We wensen jou een goede wandelreis naar

Wie weet waar

Jouw hele familie heel veel sterkte toegewenst met dit grote verlies.

Namens wandelvereniging OLAT
en Jan en Theo van de commissie
OLAT Clubreizen

-Toon van Wordragen-

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 17 MEI 2013

1		Gerrit Arfman	5335	13	M
2	1	Hanny Klumpkens	5050	12	V
3		Dario Legito	4595	11	M
4		Ton Seetsen	4390	11	M
5	2	Anita Pepers	4260	10	V
6	3	Sandra de Graaff	4000	12	V
7		Jan Dinnissen	3875	9	M
8		Hans Pranger	3805	9	M
9		Mart Douven	3610	10	M
10	4	Marleen Ramakers	3600	10	V
11		Koos van der Maden	3435	10	M
12		Mike Bertrand	3415	10	M
13		Wim van Gemert	3410	8	M
14		Hugo Prinsen	2895	6	M
15		Ernst Westerhoff	2600	5	M
16		Nico v Hassel	2510	7	M
17		Rob van Stuivenberg	2440	6	M
		Rick Liesting	2440	5	M
19		Hans van Heeswijk	2430	6	M
20		Roel van der Wijst	2300	6	M
21		Frank Marchand	2245	6	M
22		Pieter Boots	2150	6	M
23		Dirk Donders	2105	7	M
24		Jack Bertrums	2070	5	M
25		Wilko van Nieuwenhuyzen	1910	5	M
26		Ferdinand v Keeken	1800	5	M
27		Frits Mennen	1755	4	M
28		Rik Weverbergh	1720	4	M
29		Rino Hamelink	1710	4	M
30		Martien v Achterberg	1660	4	M
31		Wim van Cappelle	1610	3	M
32	5	Ineke Pijnenburg	1440	4	V
33		Peter van den Brink	1330	3	M
34	6	Riet Emans	1320	3	V
35		David Vos	1255	4	M
36		Co Tops	1210	3	M
		Jan Kampman	1210	3	M
38		Servee Derks	1160	2	M

39	7	Rinda Scheltens	1110	3	V
40		Ton de Jong	1080	3	M
	8	Nicole Nacken	1080	3	V
		Rini Welten	1080	3	M
43		Ron Budy	995	2	M
44		Jelte van der Zee	970	3	M
45	9	Connie Raijmakers	910	2	V
46		Bert Bosmans	885	2	M
47		Rudolf van Rooij	860	2	M
48		Cor v/d Heijden	815	2	M
49		Gerard Meeuws	720	2	M
		Adri vd Graaff	720	2	M
		Richard Klein Bennink	720	2	M
52		Sjef Koolen	710	2	M
		Hans van Grol	710	2	M
	10	Jeanne v Roosmalen	710	2	V
	10	Iris van Limburg	710	2	V
		Henny Hendriks	710	2	M
		Jan Swinkels	710	2	M
58		Bart Lutke Schipholt	585	1	M
59		Jack Hendriks	500	1	M
60	12	Sjan v Roosmalen	455	1	V
61		Wim vd Wittenboer	360	1	M
		Jan van Boerdonk	360	1	M
		Ted Liebregts	360	1	M
		Gerrit Legierse	360	1	M
		Peter vd Ven	360	1	M
		Paul Rohner	360	1	M
		Erik Dikken	360	1	M
	13	Isis la Croix	360	1	V
		Kees Relou	360	1	M
		Rob Keetlaer	360	1	M
71		Paul Canters	350	1	M
	14	Anja van Kempen	350	1	V
		Theo Martens	350	1	M
	14	Annemiek Karels	350	1	V
75	14	Ans van den Broek	350	1	V
76		Ben Duin	150	1	M
77		Klaas Bakker	105	1	M

Deelname aan tocht s.v.p. binnen 2 dagen melden bij: Ad van Asten, tel 0499-473767 of e-mail: a.asten1@chello.nl

Attentie: De **Kennedymars van Bergeijk**, die in september zou worden gehouden, gaat dit jaar niet door.

Ook de **Nacht van Bocholtz** is door wsv NOAD uit het programma gehaald.

Bij de **Posbankloop in Velp**, eind september, is een 110 km afstand aan het programma toegevoegd. Deze afstand telt mee voor ons clubkampioenschap.

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

datum	plaats	organisatie	start	afstand	punten	bonus	
14-15 jun	Rijsbergen	SKR	22.00	80 km	360		
15-jun	Vlissingen	MrW	08.00	65 km	250		
15-16 jun	Gulpen	Nacht	22.30	70 km	300		
22-23 jun	A'dam-Leeuw	LAT	10.30	150 km	675		
23-jun	Den-Oever	LAT	01.00	70 km	300		
22-jun	Veere/Zanddyk	Veerse meer	08.00	60 km	250		
22-jun	Rilland	NWB	05.00	80 km	360		
28-29 juni	Poortugaal	RWV	22.00	80-85	360		
6-jul	Diemen	LAT	07.00	60 km	250		
6-7 juli	Someren	JOEK	22.00	80 km	360	schema	13 uur
26-27 juli	Santpoort	Nacht	20.00	110-100-60 km	500-250		
2-3 aug	Geldrop	OLAT	20-23	110-80 km	500-360	250	
17-18 aug	Melderslo	KMM	22.10	80 km	360		
24-aug	Leerdam	Palmentocht	05.30	60 km	250		
30-31 aug	Ooltgensplaat	Omloop	19-23	110-80 km	500-360		
30-31 aug	Walterswald	KMF	22.00	80 km	360		

AGENDA WEDSTRIJDEN

16 juni	Breda	Interland	10-20 km
20 juni	Drunen	Avondwedstrijd	3000 m
23 juni	Barendrecht	5 km	Open Z. Hollands Kamp
28/30 juni	Eindhoven		NK Junioren
6 juli	Best	1-3-5 km	Kermis Gen. Mich.
19/21 juli	Amsterdam	20 km	NK Mannen
31 aug	Amsterdam	3000 m	

100 MIJL ENGELAND

De honderd mijl in Engeland zal dit jaar plaatsvinden van 3 augustus op 4 augustus op het **Isle of Man**.

Het laatste nieuws uit Engeland luidt: 'Don't miss the boat to Douglas'. Van de maximaal 100 plaatsen, zijn er nog slechts enkele beschikbaar.

Is het u ontgaan en wilt u toch nog graag deelnemen, neem dan contact op met Piet Jansens Piet.jansens@casema.nl

AFSCHIED VAN FONS VAN DOOREN

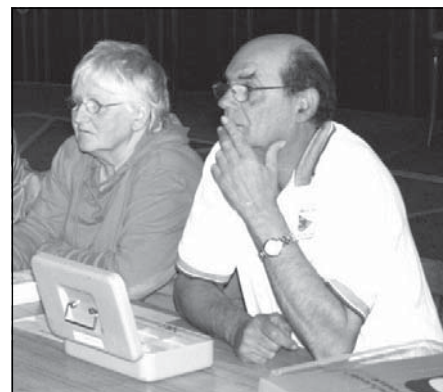
Sinds vele jaren was Fons een trouwe hulp tijdens de Avond4daagse van Sint-Oedenrode. Met zijn vrouw Clara zat hij op het startbureau om er startkaarten te verkopen of ze waren op de route om de pijlen op te hangen of juist er weer af te halen. Ze stonden op verzorgingsposten bij andere evenementen. Ze deden alles samen. Als je Clara een keer alleen zag zitten was Fons even naar buiten om er op zijn gemak een sjekkie te draaien en te roken. Zo deed Fons, steeds alles op zijn gemak, maar dan wel goed. Je kon

taken met een gerust hart aan hen over laten. Fons genoot van het leven, zijn familie, het wandelen en van het vrijwilligerswerk. Of het nu tijdens de Winterserie, de Kempische of de 4daagse was, zijn ogen blonken van genoegen vanachter zijn bril als hij weer eens bekenden zag. En dat waren er velen.

Aan zijn leven met Clara kwam abrupt een einde. De 4-daagsecommissie is hem veel dank verschuldigd. Met z'n allen hebben we, veel te vroeg, van hem afscheid genomen tijdens een mooi dienst in de Odulphuskerk van Best. Fons: "Heel hartelijk bedankt

voor al jou inzet voor OLAT". We wensen Clara veel sterkte om samen met de familie verder te kunnen gaan. Bedankt, namens ons allemaal.

-Betsie van Mil-

Kennedymars in Hilversum

Als Wandelmaat en ondergetekende enkele weken geleden ons marching program bespreken geeft Wandelmaat aan eigenlijk niet naar Bocholtz te willen voor de Mergellandroute (135 km). Het is inderdaad een verdomd eind weg en je moet ook weer terug na honderdvijfendertig kilometer stappen. Als alternatief geeft Wandelmaat aan dat we de Kennedymars (80 km) in Hilversum, georganiseerd door SV De LAT, kunnen doen. Nu heeft Wandelmaat onlangs de Kennedymars in Klarenbeek gelopen, georganiseerd door WS78 en kon ondergetekende daar niet meer aan meedoen. Oké, dan gaan we naar Hilversum. Aangezien ik al veel verschillende afstanden gestapt heb maar nog nooit een tachtig kilometer Kennedymars wil ik er toch eerst graag wat meer van weten. Gelukkig helpt Wikipedia me verder.

Of het dit gegeven is of een virus, ik weet het niet, maar de nacht van donderdag op vrijdag is een disaster. De lucht die door mijn darmen borrelt is volgens mij genoeg om een luchtschip zo groot als een zeppelin te vullen met gas en het airborne te krijgen. Dit alles is nog niet genoeg, mijn werk staat niet toe dat ik eerder thuis ben en dat betekent snel wat eten, tas vullen met...? en snel door naar Wandelmaat.

Als we elkaar treffen ga ik eerst op zoek naar een reflecterend hesje, Wandelmaat lacht, ook hij was al op zoek geweest naar zijn hesje op het laatste moment. Onderweg bedenk ik me dat ik ook mijn lampje ben vergeten....

Grrr... Als we aankomen op de startlocatie in Hilversum zijn er al meer vroege vogels en ook al bekenden. Wandelmaat schrijft zich in en ik ontvang mijn bescheiden omdat ik al vooringeschreven heb. De bescheiden bestaan uit een routebeschrijving, een A5 met algemene informatie en een bon-

nenboekje. We zitten goed en wel aan de koffie als Antoine binnenkomt en niet veel later komen Hans en Will in ons gezichtsveld. Beide heren kennen we al weer een tijdje en onze samenwerking tijdens de Bossche Honderd staat nog in het geheugen gegrift. Niet veel later voegt Appie zich bij ons en wordt het ouderwets gezellig aan de tafel. Ik zie nog een Belgische dame binnenkomen die in Kasterlee wel erg snel was. Ik stoot Jack aan en Jack kijkt eens wie daar staat. Ja, hoor ook Gerda is van de partij. Gerda heeft ons nog niet gespot en dat betekent wat minder blauwe plekken op porhoogte.

Exact om tien uur vertrek ik voor mijn eerste Kennedymars en het gevoel in mijn buik belooft weinig goeds. Honderddrieënnegentig gemotiveerde stappers banen zich een weg vanaf de Atletiek Club richting de spoorweg. Het tempo ligt met name in de voorste regionen al redelijk hoog en dat is waar wij

ons ook bevinden. De organisatie had het idee dat deze Kennedymars-wandelaars wel iets bij zouden kunnen dragen aan de feestvreugde op de Koninginnekermiss en dat klopt. Als een raar soort aliëns worden we bekeken en toegevoepen, en dan zijn wij nog maar de eerste

van het legertje stappers. Al snel stappen we het centrum uit en langs het Mediapark gaan we richting Bussum. Hier zien we een aantal groepjes voor ons en Wandelmaat en ondergetekende besluiten hun eigen staptempo aan te gaan houden. We komen lekker in cadans en langzaam maar zeker vinden we aansluiting en tikken we zelfs al stappers af. In Bussum worden we verrast met stroopwafels die gretig aftrek vinden. We vinden aansluiting bij Richard en Ed en het tempo is prima voor ons. In een goed tempo bereiken we Naarden. We passeren Naarden Vesting en lopen bijna Jan de Bouvrie's Arsenaal binnen, ware het niet dat we linksaf gaan richting de Amsterdamsestraatweg. Met een kopgroepje van zo'n acht stappers bereiken we de eerste wagenrust in Naarden. Hier geven we ons eerste bonnetje af zodat de organisatie weet of alle stappers hier gepasseerd zijn. Naast een bekertje thee moet ik ook echt even een 'gieleke' en dus help ik de plantsoendienst met het verzorgen van de bermenplanten. Veel tijd nemen we niet en dat doet eigenlijk geen enkele stapper. Al snel vormen we een kopgroepje met o.a. Richard, Ed, Remco en een ons niet bekende stapper en gaan we als eerste onder de A1 door. We gaan richting Naarderbos, eerst langs de jachthaven en een lang glooiend fietspad over richting de golfbaan. Op dit fietspad krijgen we de eerste flarden mist voor de kiezen. De ons niet bekende stapper neemt ineens

de kuierlatten en loopt zo'n vijftig meter voor ons richting Muiderberg. Wij besluiten ons niet gek te laten maken en blijven de groep aanvoeren in een constant tempo. Wat er gebeurde weet niemand, maar we missen een pijl en aan het einde van de Flevolaan weten we dat we verkeerd zitten.... We keren terug op onze schreden en als we weer aan het begin van de straat zijn zien we onze achtervolgers veranderen in onze voorlopers.

De inhaalslag wordt gestart door Richard en Ed. Wandelmaat en ondergetekende volgen in eigen tempo. We groeperen ons al weer snel en als we op de Noord Polderweg in de steeds dichter wordende mist doorstappen, zijn we ervan overtuigd dat de situatie weer hersteld is naar die van voor de misser in Muiderberg. Het is dus nacht en het is mistig. Toch zien we het Muiderslot al van een afstand. Niet veel later krijgen we een nog beter beeld zonder mist en zien wij geen vuiltje aan de lucht. Niets is minder waar, we worden afgetikt door Jan de Jonge die aangeeft dat Alex en dus ook Antoine nog voor ons zitten. In het schijnsel van een lantaarn ver vooruit meen ik inderdaad twee reflecterende hesjes te zien. Op het Vestingplein voor Muizenfort in Muiden is het feest niet voor ons of toch wel; hier is onze tweede wagenrust ook. Ja hoor, daar zitten Alex, Antoine en Jan al uitgebreid aan de yoghurt. Onze rust is weer kort maar toch zijn de andere drie heren eerder weg en moeten we weer in de achtervolging. Diemen is de volgende pleisterplaats en als we langs de Muidertrekvaart stappen zien we af en toe de reflecterende hesjes in het schijnsel van de weinige lantaarnpalen. Op de spoorbrug over het A'dam-Rijnkanaal vinden we aansluiting bij de kopgroep. De nu negen man sterke kopgroep duikt het Diemberbos in en ook hier is het mistig. We gaan over wildroosters en bruggetjes en stomen gezamenlijk op naar de Schakel in Diemen waar onze eerste caférust zal zijn. Het mag gezegd worden dat we nu stappers in de groep hebben die exact weten waar we heen

moeten en dat geeft mij in ieder geval een rustig gevoel. Alhoewel het in mijn buik niet zo rustig is en ik jaloers ben op de andere stappers die vrijuit kunnen flatuleren zonder naar verschooning te hoeven gaan zoeken.

We kloppen om half drie op de deur van de Schakel en worden vriendelijk verwelkomd. Na het inleveren van weer een bonnetje en het halen van mijn tas zoek ik een plaats in de zaal. Eerst wat te drinken en dan de onderdanen voorzien van nieuwe loophoezen. Wandelmaat en ondergetekende zijn verbaasd als ze Appie binnen zien stappen. Ook hij heeft dus gas gegeven en even later komen ook Will en Hans hun bonnetje afgeven en nemen hun welverdiende break.

We mogen pas om kwart over drie verder, dit is om te zorgen dat de volgende caférust open is als wij daar aankomen. De volgende caférust is in Loenen aan de Vecht en is geopend vanaf zes uur. Dertien over drie gaan we onze tas naar de vrachtwagen brengen en worden we naar Driemond gepijld. Voor ons een loper die autistisch is maar heel goed kan lopen en die blij is dat hij Diemen heeft gehaald; hij weet nu namelijk zeker dat hij deze mars uit zal lopen. We haken aan en tikken af, even later haken ook Jan de Jonge, Ed Voogt en Remco aan. Dat dit voorlopig het kopgroepje is moge duidelijk zijn en al snel stappen Wandelmaat en El Caminante voorop en geven het tempo aan. We lopen langs de Gein Driemond binnen en het is zeer zeker een mooie omgeving, zelfs bij het licht van lantaarns en hun schijnsel in de Gein. Na zo'n drie kilometer steken we via een alleraardigst brugje de Gein over en stappen we richting het A'dam-Rijnkanaal. Op de Kanaaldijk West vraagt Jan de Jonge of we alvast willen bestellen... uhhh hoezo?? Blijkt dat we enkele honderden meters van de derde wagenrust af

zijn. En mochten we het nog niet weten, de boerderij waar de rustpost is heet 'Hier is 't. Na een snelle cola en een stuk banaan gaan we weer op pad en de groep blijft goed bij elkaar. Ook nu zijn Wandelmaat en ondergetekende de gangmakers en is iedereen tevreden met het tempo. In de achteruitkijkspiegel zien we geen andere stappers en zo stappen we bijna vijf kilometer langs het A'dam-Rijnkanaal.

Het is nog steeds schemerig als we de Loenerslootsebrug beklimmen en na vijfhonderd meter weer via een stalen trap mogen verlaten. We lopen nu aan de andere kant van het A'dam-Rijnkanaal en zien nu dat er daadwerkelijk een gat is geslagen tussen de kopgroep en de achtervolgers. Vreeland is de volgende plaats die we aandoen en het is een allerleukst plaatsje. We hebben het voordeel dat het nu licht is en hoewel de nacht zeker mooi was hebben we nu unieke panorama's voor de boeg.

Na een ophaalbrug, een fietstunnel en weer een brug krijgen we een prachtig uitzicht over de Vecht en de parmantige huizen aan haar oevers. De sfeer in de groep is prima en het tempo blijft constant rond de 7,6 en zo naderen we de tweede caférust. Kwart over zes stappen we de pleisterplaats binnen en buiten een hoognodige sanitaire stop is er ook nog tijd voor een snelle cola. Als één man staan we op en zetten onze tassen weer in de vrachtwagen en vervolgen onze weg langs de Vecht richting Nieuwersluis. Hier geven Jan en Ed het tempo aan. Het zonlicht maakt dat de

omgeving nog meer tot zijn recht komt en zorgt voor mooie weerspiegelingen in de Vecht. Al snel doemt het bordje Breukelen op en via de Scheendijk stappen we naar de vierde wagenrust op de Veenkade-Noord. Deze wagenrust is pas tien minuten open maar we zijn meer dan welkom en de dames geven aan dat we goed op schema liggen. Dat we goed op schema liggen dachten wij ook al en het verbaast me nog steeds dat we niet zijn ingelopen door achtervolgers. Als we weer verder willen stappen geeft Remco aan dat hij hier al afscheid neemt omdat hij vanuit hier naar Bocholtz zal vertrekken voor de Mergellandtocht. Ook onze autistische loper neemt een wat langere pauze en dus is de kopgroep nog maar vier stappers groot. Gevieren stappen we naar Tienhoven en als we bij de molen 'De Trouwe Wachter' afbuigen is het mij nog onduidelijk wat voor ondergrond we daar gaan krijgen. Ik kom er snel achter, betonplaten... geweldig. Na zo'n drie en een halve kilometer flora en fauna krijgen we de laatste wagenrust in zicht. Ook hier worden we hartelijk verwelkomd en kunnen we alles krijgen wat we willen. De laatste zes kilometer gaan we bedwingen. Vanaf de Graaf

Floris V weg gaan we een anderhalf kilometer lang onverhard pad op dat beter is dan verwacht. Ik bedenk me dat mijn eerste Kennedymars een onvergetelijke ervaring is geworden. Ik had niet durven dromen dat El Caminante bij de eerste vier zou behoren. Dat wandelgrootheden als Jan de Jonge en Ed Voogt samen met Wandelmaat en ondergetekende deze klus zouden klaren. Dat bijvoorbeeld Richard of de snelle dame uit België ons niet afgetikt hebben. Ik kijk Wandelmaat aan en onze vuisten raken elkaar.... we weten het, zonder woorden.... we zijn trots op elkaar. Nog enkele straten en we zijn weer bij de Gooise Atletiek Club. Voor we naar binnen gaan feliciteren we elkaar met deze prestatie, we zijn half tien binnen en mijn hart juicht. We gaan ons afmelden met het laatste bonnetje. We worden gefeliciteerd en ontvangen de medaille, een stempel in het wandelboekje en een stempel voor de Kennedy Walker.

Tevreden gaan we ons douchen en als we klaar zijn komt de stapper die afhaakte bij de voorlaatste rustpost binnen. Ook hem feliciteren wij en ook hij is niet afgetikt. Dit geeft aan dat wij

echt wel een gat hebben geslagen. Helaas moet Ed de trein halen maar we zien hem met Pinksteren in Weert. Jan gaat nog wat met ons drinken en Wandelmaat en El Caminante gaan toch echt voor een Leffe.

We hebben ons strategisch opgesteld zodat we kunnen zien wie er binnen komen. Naast een aantal voor ons onbekende stappers komen Alex en Antoine binnenstappen en ook Appie komt een uurtje na ons zich afmelden.

Na nog wat goede tips van Jan besluiten we weer naar Brabant af te zakken en we hopen oprecht deze wandelgrootmeester snel weer tegen te komen. Op de terugweg zitten wij met een grijns van oor tot oor in de auto en doorlopen we deze prestatie minutieus...goed gedaan maat!

-Jan Kampman-

PRIKBORD

Virtuele wandeling

Omdat zowel buienradar als de weerpraatjesmakers niet veel goeds over het weer te melden hadden, ben ik eens gaan googelen om erachter te komen wat er zoal te wandelen zou zijn. Ik kwam uit op een site met een virtuele wandeling, digitaal dus. Dat leek me wel wat. Verbinding gemaakt tussen mijn PC en de smart-tv, toch maar even wandelkleden aan, niet te veel want het was lekker warm binnen.

In de aankondiging stond 'een wandeling door rustieke dorpjes, het buitengebied en door bossen en op de hei', lekker afwisselend, net zoiets als bij OLAT. Mijn vrouw verkoos te gaan shoppen, een vrijetijdsbesteding die erg populair schijnt te zijn.

Lekker geïnstalleerd op de bank, de voeten voor een keertje op de tafel. Zag ik dat ik mijn wandelsokken verkeerd aan had, links zat rechts en rechts zat links. Toch maar even verwisseld. Gordijnen dicht, want ik hoef dat slechte weer niet te zien. Ben er wel achter dat het wel een heleboel

voordelen heeft. Echte koffie, om 4 uur de bekende kop soep, toilet op loopafstand. Geen modder aan de schoenen dus niet afborstelen, kleding reukvrij. Maar het grootste voordeel is dat je de saaie stukken kunt doorscrollen.

Helaas geen sticker en stempel voor in het wandelboekje, daar moeten ze toch iets voor verzinnen. Ik had al aardig wat kilometers afgelegd toen mijn vrouw thuiskwam en meldde dat het heel mooi weer was geweest. Hadden ze het weer voor de zoveelste keer mis.

Toen maar de hond, die de hele dag lekker in zijn mand met mij had liggen meelevens, wakker gemaakt om de ontbrekende tien kilometer analoog te gaan afleggen. Na ongeveer 5 kilometer, halverwege dus, begon het keihard te regenen. Het leek wel dat de voor de voor deze dag beloofde regen in die ene bui naar beneden kwam. Hond lol, ik niet, verschrikkelijk nat. Dus de volgende keer kies ik toch maar weer voor d'n OLAT.

- Co Tops-

Bloesemtocht Geldermalsen

Het was weer zover. Het koningsnummer van het wandelvoorzeizoen was aan de beurt: de Bloesemtocht. Weliswaar zonder bloesem, maar met geweldig mooi weer om te lopen. Een uitbundig stralende zon en toch niet te warm. Sterker nog, het was zelfs aan de frisse kant. Maar wat gaf het, een prachtige tocht over inmiddels bekend terrein. Want al liep ik de tocht al voor de 4e keer op rij, het bleef genieten geblazen, daar rond de Linge.

Omdat ik heel graag een keer vroeg wilde starten ging ik ditmaal met de auto. Dat het een logistieke topprestatie was bleek al meteen toen ik het aantal mensen zag dat zich bekommerde om de regulering van de aanvoer van al het blik waarin we ons verplaatsten. Bij aankomst op het terrein merkte je aan alles dat er een groots evenement aan de hand was. Hekwerk, opblaasboog, een pleintje met kramen en dan was je nog niet eens binnen. Daar was het nog rustig genoeg om op m'n gemak een kop koffie te drinken. Rond 7 uur mocht ik met alle andere vroege vogels op pad. Meteen een appel meegekregen, die ik voor de dorst later op de dag bewaarde.

Er hing nog een mistlaag boven het water van de Linge, mooi belicht door de juist opgekomen zon. Eerst ging het door boomgaarden. De route slingerde links en rechts van de Linge, veelal over bruggen die door de firma Hak en de gezamenlijke Nederlandse en Belgische krijgsmacht waren geslagen speciaal voor deze tocht. Behalve boomgaarden en de rivier zelf waren er prachtige oer-Hollandse vergezichten met mooie luchten er boven te bewonderen. De post Hoenderik bezocht ik slechts voor het sanitair, ook de tweede post De Kievit sloeg ik over. Het was nog te vroeg in de tocht en bovendien was het er nog erg rustig. Na die post ging het over een grasdijk naar post Veerdam, waar het ook nog te vroeg was voor levende muziek. Wel al de nodige bedrijvigheid daar.

Na de Veerdam kwam de machtig mooie Mariënwaard die uiteindelijk overging in de Notendijk naar Beesd. Beesd is een prachtig dorpje aan de Linge met een opvallende molen. Maar

ook een prima rustpost met de naam De Notenboom, waar ik voor het eerst halt hield. Koffie met meer dan uitstekend appelgebak deed mij goed. De route ging verder over een grasdijk die een halve cirkel rondom Beesd beschreef en vervolgens toch naar de Lingedijk afzwaaide. De post bij het tuincentrum liet ik ondanks de daar al wel prachtig spelende harmonie voor wat ze was.

De ooievaar op het eibernest zat er weer en had zelfs een maatje gevonden dat op een andere hoge boom wilde staan. Iets later kwam de splitsing. Die kwam eigenlijk 300 meter te vroeg. Want als loper van de route van de 40 km miste ik die post 'Rust Wat' (what's in a name op een dag als vandaag?). Maar goed, dat werd gecompenseerd door een heerlijk stukje door de velden met mooie uitzichten naar alle kanten. Ik zag glanzend zwarte paarden dertelen in een wei en koerste naar post De Jong, ofwel zorgboerderij De Kooij. Supermooie combi van een statig harmonieorkest, een stal met boerderijdieren en buiten een meezingkoor.

Toen we via de Kooijse camping het terrein verlieten gingen we over een weiland naar een verharde weg die ons in de richting van Acquoy voerde. Een provinciale weg werd door middel van een tunneltje genomen en Acquoy diende zich aan. Post de Schakel liet ik rechts liggen en daarna was fort Asperen het nieuwe doel. De verbouwing van de laatste jaren was voorbij en het fort lag er mooi bij, zo ook de drie sluisen van Acquoy. De jongste is afgelopen jaar gerenoveerd. Ik was op het punt aan de Linge beland dat het verst van Geldermalsen verwijderd was. De post waar ik toen naar toe ging heette Van de Water en RTV Betuwe stond

daar. Het was tegen de middag en ik trakteerde mijzelf op een kop groentesoep.

Het ging daarna in een rustiger tempo, wind tegen, naar Gellicum. Heel even voegden de lopers van de 25 km route zich bij die van de 40 km maar meteen werden we ook weer gescheiden. De route was daar open, weinig beschutting. Mooie vergezichten maar ook een venijnige wind tegen! Bij post Albertina in Rumpt was het me te druk dus ik liep door naar Frutera, waar de NS Harmonie dit keer speelde. En hoe! Ik genoot van de klanken en bleef er zeker een half uur luisteren. Toen de muzikanten gingen pauzeren, besloot ik dat mijn pauze er op zat en ik schoot de A2 weer terug onderdoor naar Enspijk. Ook in Enspijk gingen de 40 km lopers even apart van de rest. Een rechte, ook weer open, weg bracht me naar Deil (nee, niet het gelijknamige verkeersplein) en daarna kwam de grande finale. Tussen de drumbands in naar Geldermalsen. Althans, dat dacht ik. Er was geen drumband te bekennen toen ik er liep. Eenmaal op de veiling was het een drukte en gezelligheid van belang. Ik maakte nog een fruihap soldaat (zo kan ik er qua fruit weer een jaar tegen) en keerde terug naar de auto.

Al met al bedacht ik me dat er dagen zijn die zo mooi zijn dat ze een strikje verdienen. Dit was zo'n dag. Prachtige route, alles goed geregeld en heerlijk weer. En hoewel er geen bloesem was, liet het voorjaar zich in allerlei andere uitingen goed zien.

-Ruud Horst-

De Julianatocht

Dag 1 – 30 km

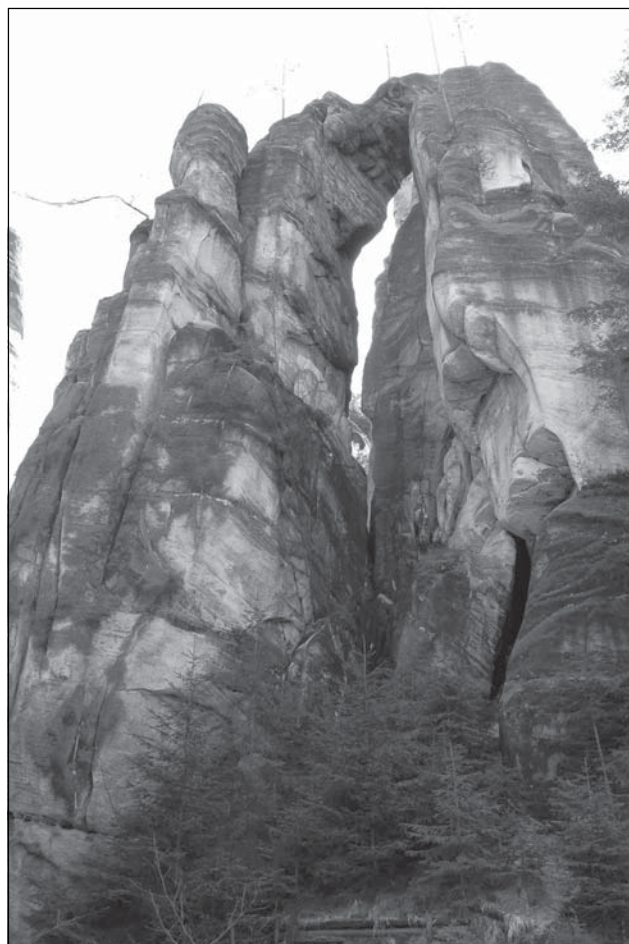
Vanaf de start slaan we linksaf om langs een kwetterend beekje het dorp Venevovice uit te lopen. De huizen verkeren in verschillende staat van ontbinding en je kunt alleen maar hopen dat de binnenkant er beter uitziet dan de verwaarloosde gevels doen vermoeden. Een graspaadje belooft goede dingen voor vandaag en voert langs een kruisbeeld met enkele onthoofde bijfiguren. Dit deel van Tsjechië werd bewoond door Duitsers, die na de oorlog naar hun 'thuisland' zijn gedeporteerd. De beelden die ze achterlieten, werden vernield. We bereiken het bos, waar net voorbij de rand een kerk staat, die door een stel Nederlanders wordt verbouwd tot woning. Dan beginnen we te klimmen en meteen leer ik mijn beperkingen kennen. Door een zware verkoudheid moet ik het met halve longen doen en ik merk dat ik te weinig lucht krijg. Terwijl Koen niet eens buiten adem is, hijg ik naar lucht alsof ik een marathon aan het lopen ben. Gelukkig is ook zijn vriendin Ria niet zo snel en dat geeft me wat respijt. Het steile paadje naar het uitzichtpunt slaan we over. Al bij het naderen van de heuvel zagen we de top gehuld in mist, dus veel is er niet te zien.

We komen uit bij de eerste rust, waarna er opnieuw een bos volgt. Het is prachtig, vol zingende vogels en ontlukkend groen. Veel foto's maak ik echter niet, wetend dat het natuurpark van Adrspach waar we heen lopen, alles wat ik nu tegenkom overschaduwde. Als

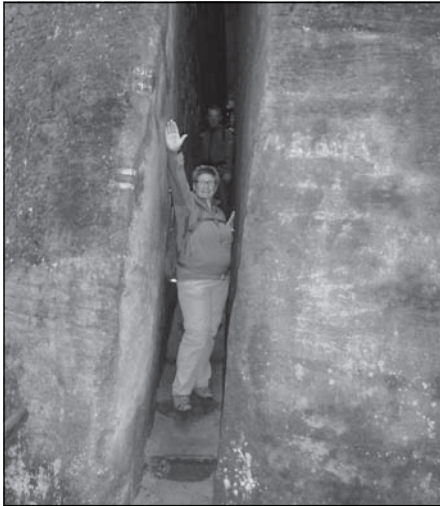
Urenlang regent het, hard trommelend op het tentdoek. Juist als het tijd wordt om op te staan, bedenken de weergoden zich en draaien de hoofdkraan dicht. Toch blijft het bleek en onaangenaam, koud zelfs. Om 6.30 is de feestzaal nog vrijwel leeg en genieten de vrijwilligers rustig van hun ontbijt. Meestal kun je je verheugen op een kletspraatje met andere wandelaars, maar blijktbaar is dat hier vooral na de wandeling en niet ervoor. Net voor het hele uur stroomt het zaaltje vol en tellen we af naar het moment van vertrek. We mogen!

we afdalen naar Adrspach en het bos verlaten, komen we langs een grasveldje waar enkele verse boomkunstwerken staan. Daarvoor wijken we wel even van de route af om ze van dichtbij te bekijken. De een is een vrij traditionele bergtrol, de ander een fraai abstract beeld. Ze zijn mooi, maar toch lopen we gauw verder naar park Adrspach. Dit is waar we vandaag naar hebben uitgekeken, een gebied met huizenhoge rotsformaties met tot de verbeelding sprekende namen als 'Oma's schommelstoel' en 'De burgemeester'. Bij de ingang is nog weer een wagenrust, maar we hebben teveel zin om het park te gaan verkennen om hier lang te blijven staan. Kom, verder! Omdat er nog sneeuw en ijs ligt, gaan we niet dwars door het park van de hoofdingang naar de achteringang, zoals andere jaren. In plaats daarvan maken we een lus van ongeveer 3 km. Als eerste komen we langs een meer met groenblauw water, waarin plechtige rotswanden zich haarscherp spiegelen. Dan worden we verder het park in geleid en kijken onze ogen uit. Terwijl we tot nu toe alleen heuvels hebben gezien, zijn hier de meest indrukwekkende rotsen aan de grond ont-

sprongen. Meer dan 120 miljoen jaar geleden werd hier de krijtbodem van een opgedroogde zee soms wel 100 meter omhoog gedrukt. Op de meest onmogelijke plaatsen groeien nog boompjes. De rotsen zijn gelaagd, als pagina's van een opengeslagen boek. Wel vijftig verschillende tinten grijs, met zo nu en dan het fluorescerend geel van een soort mos. De grillig gevormde zandsteenrotsen lijken op omgekeerde bowling pin, de voet veel smaller dan de top. Er is een nauw wandelpad, dat begint bij een stenen toegangspoort tussen de rotsen. En dan

bevinden we ons ook echt tussen de rotsen, met alleen heel in de verte nog een streepje lucht. Hier is het koud en er ligt dan ook nog sneeuw aan onze voeten. Terwijl een beekje met ons mee kabbelt, genieten we van wat de natuur hier voor ons heeft achtergelaten. We wandelen door de smalle passage, omringd door rotsen. Er is een rotskapel, met de namen van omgekomen bergbeklimmers, de laatste slechts enkele maanden geleden. We klimmen naar een uitzichtpunt. Hier kijken we neer op een vallei, waar wandelaars als mieren over de grond kruipen. We hebben de rotsen nu op ooghoogte en wat is het indrukwekkend! We komen langs de burgemeester en inderdaad, het is een statig figuur waar je een gezicht in kunt ontdekken. Als laatste is er 'het muizengat' en smalle gang van 50 cm

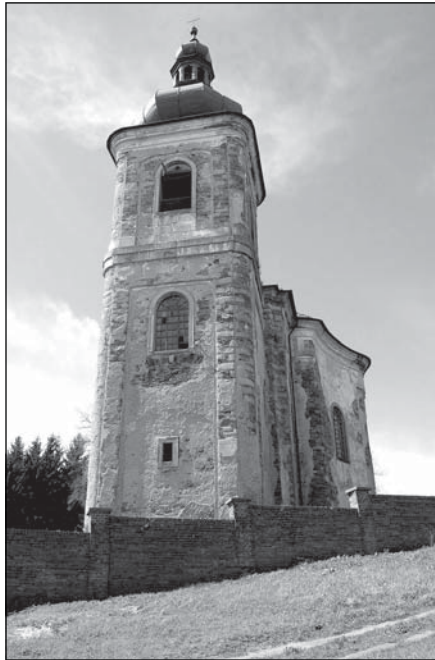
breed. Een trap leidt ons naar beneden, waarna we weer de ingang van het park opzoeken.

Onder de indruk lopen we verder, met een boog om het park heen langs de rivier Metuje, tot we bij de achteringang komen. Bij de volgende rust haak ik af, Koen en Ria gaan te snel voor mijn beperkte longen. Ik ben constant buiten adem en besluit op slakkentempo door te gaan. Doordat andere wandelaars verkeerd lopen en Koen twijfelt over de route, zit ik vlak achter ze als er twee reeën oversteken. De een schiet snel door, de ander bedenkt zich en verdwijnt snel over de heuvel, terug naar het bos. Het laatste stuk gaat dan weer iets beter. Waar een boterham

met pindakaas al niet goed voor is.

Dag 2 – 40 km

Gisteren valt niet te overtreffen. Vandaag is 'gewoon' mooi en ook dat is heel bijzonder. We volgen even de grote weg het dorp uit en pakken dan een graspad langs een weiland dat we volgen tot in Brezova. We steken een lieflijk bebloemd beekje over en even later een spoorwegovergang, die juist als wij naderen begint te tingelen. Snel steken we de rails over en kijken hoe één enkel wagonnetje krijsend stopt bij een piepklein perron dat ik niet als station had herkend. Verderop duikt de blauwe route, die we tot dan toe hebben gevolgd, het bos in. Een aantal wandelaars let niet op de routebeschrijving en

stoomt het pad op, tegen ons roepend dat wij verkeerd lopen. Dat is natuurlijk niet het geval. Toch ben ik het met hen eens, de blauwe route ziet er veel aantrekkelijker uit dan de drukke weg die wij mogen volgen. Gelukkig ruilen we hem al snel in voor een rustiger weg. Pas bij de eerste wagenrust wordt het

echt mooi. Langs de ruïne van een soort fabriekje lopen we de heuvels in, waar veldleeuweriken hun weldadige muziek over ons uitstorten. Heerlijk. De heuvels vormen een boeiend lijnenspel en de ruïne van een kapel maakt het plaatje fraai af. Nog steeds is het een mistige dag. We kuieren Bromov binnen, waar op het marktplein een tweede stempelpost is ingericht.

Afdalend over trappen langs de muren van een fraai klooster lopen we het dorpje weer uit. Weer volgen we een weg naar een biermuseum, waar we alweer worden verwend met een prima verzorgde wagenrust. Over een rustige weg laten we de beschaving definitief achter ons. De zang van de veldleeuwerik vergezelt onze voetstappen op het asfalt. We komen uit bij een steengroeve. Daar wacht ons een gemene klim. Al snel raak ik weer buiten adem. Het zijn mijn longen, en daar blijf ik bij. Zijn we net boven, mogen we weer naar beneden over een pad vol gladde stenen. Ik kies voor de veiligheid van de bosrand en laat het pad links liggen. We komen uit bij een dorpje en banen ons een weg naar een in onbruik geraakte kerk die er juist door de vele beschadigingen aan de gevel heel artistiek uitziet. De pastorie is door alweer een Nederlands stel opgeknapt en hier genieten we van een welverdiend soepje. Vanaf hier loop ik op met Angelica, een Zuid-Afrikaanse die directrice is van een kinderopvang. Het is erg gezellig.

En zo lopen we de laatste kilometers naar de finish. Een schitterende dag.

Dag 3 – 30 km

Eindelijk lijkt het weer een beetje op de lente die het volgens de kalender heet te zijn. Lekker warm is het vandaag. In oranje tenue gaan we op pad richting Mezimesti. We steken het spoor over en doorkruisen het lange dorp Viznov. Rechts zijn heuvels vol gras en precies op de top ervan, afstekend tegen het zonlicht van een verse dag, is een groep reeën zichtbaar. Schitterend. Daar waar het dorp ophoudt en de bus een lusje maakt om terug te keren naar de bewoonde wereld, hebben we een eerste rust. Vandaar klimmen we naar de bosrand en slingeren steeds hoger langs de bergwand tussen de dennenbomen. Zo nu en dan wijkt het bos terug om ons een spectaculair uitzicht te bieden op mistige heuvels. De blauwe route die we volgden slaat af, om haaks de bergwand op te duiken. Steil! Hoewel ik al meer lucht heb dan maandag, blijft het pittig. Ik ben geen klimgeit. Gelukkig is het pad niet lang. Op de top zitten we

oranjekoek, komt uit het bos een heel peloton in het oranje geklede figuren de berg af. De meest kekke outfits, punk-pruiken, overalls.

Het is een geweldig gezicht. Het is Koninginnedag en dat zullen ze in Polen weten ook. We dalen af door een loofbos, terwijl een beekje met ons meedanst. Zo komen we in het dorpje Sokolowsko, waar we een lusje maken naar een Russisch orthodox kerkje. Kort daarop is een rust, in een prachtig gerestaureerd pand. Bij dit pand hoort een beeldentuin waar alweer prachtige boombeelden te vinden zijn. Niet de eenvoudige dieren die je in Nederland veel ziet, maar uitgebreide figuren, gelakt bovendien, zodat ze hun warme houtkleur hebben behouden. Langs de prachtige ruïne van een sanatorium lopen we het dorp weer uit over een rustige weg waar generaties asfalt om reparatie smeken. Het duurt gelukkig niet lang voor we het bos weer in mogen. Een fietsroute stijgt heel geleidelijk en dat kilometers lang, naar mijn ge-

rond de 800 meter en daar is ook de grens met Polen. Dit land trekken we in, afdalend naar een berghut waar naar verluidt Juliana prins Bernhard voor het eerst in het geheim ontmoette. Terwijl we genieten van een drankje en een

voel. Pas het laatste stuk is even gemeen steil. Dit keer zit het venijn hem in de afdaling. Dit kun je geen pad meer noemen, het is een geul, vol takken en stenen. Er liggen ook veel reeënkeutels en flinke plukken haar. Je vergeet bijna om je heen te kijken hoe mooie het hier is, zo geconcentreerd ben je bezig met je voeten. Na 2 km komen we op een gewoon bospad terecht dat ons langs kleine volkstuintjes naar het dorpsplein van Mioszow brengt. Daar is nog weer een rust. Het is eindelijk lekker en ik heb helemaal geen zin om door te gaan. Even bakken in de zon op de trappen van het stadhuis. Toch ga ik na verloop van tijd verder door het glooiend landschap waar de veldleeuwerik heer en meester is. Er is geen verkeer te horen, geen vliegtuig komt over. Geweldig. Na een laatste rust met zelfgemaakt Tsjechisch ijs is er een laatste heuvel voor de feesttent. Wandelaars

worden met applaus onthaald, even is dit een stukje Nederland. En via de satelliet zien we hoe in Nederland koning Willem-Alexander de eed aflegt.

-Rinda Scheltens-

Rectificatie betreffende tekenverwijdering

In het aprilnummer van OLATNieuws plaatsten wij een tip voor het verwijderen van teken met behulp van vloeibare zeep. De redactie is er op attent gemaakt dat er twee belangrijke redenen zijn om dit niet toe te passen:

1. De methode is veelal trager en minder effectief dan het aangeraden gebruik van een pincet
2. De methode verhoogt de kans dat de teek ziektes zal overdragen via microben

Het wordt door artsen dan ook sterk afgeraden om een teek te verwijderen volgens de beschreven methode en het delen van dit momenteel circulerende bericht is ongewenst omdat het potentieel gevaarlijke gevolgen kan hebben.

Bronnen o.a.:

- <http://www.lymenet.nl/info/teken-verwijderen.htm>

- http://www.rivm.nl/Onderwerpen/Onderwerpen/T/Tekenbeten_en_lyme/Een_tekenbeet/Verwijderen_van_een_tek

Anloo - Borger - Exloo - Emmen - Oosterhesselen - Westerbork

In deze derde aflevering leest u over onze verdere ervaringen op het Drentepad. Het is een prachtig pad in een prachtige provincie en we hopen u er ook enthousiast voor te maken.

zondag 16 september
Anloo - Borger, 27 km

De eerste 10 km deze dag was helaas geen groot succes. Parkoerstechnisch was het een mooie route, maar er was een mountainbikeroute uitgezet die grotendeels het Drentepad volgde. Eerst liepen we langs de Zuidesch ten zuiden van Anloo. Hier waren nog geen fietsers. Daarna dwaalden we door bosgebied van landgoed Terborgh. Toen we Gieten naderden en nog steeds last van de fietsers hadden, besloten we van de route te gaan en een alternatieve route door het centrum van Gieten te lopen. Bovendien hadden we zin in koffie. Na wat zoeken vonden we een gelegenheid, waar we koffie verkeerd met vlaai namen.

Na deze rust volgden we een andere route om weer op de route van het Drentepad te komen. Dat was bij Bonnen/Gieten. Hier ligt een hunebed op een schoolplein. Even verderop was een parkoerswijziging. De ingetekende route hadden we vooraf van internet gehaald. Het NIVON, dat het Drentepad heeft uitgezet, houdt op zijn website aanpassingen van de route bij. De kaarten 35 en 36 uit het Drentepadboekje waren met de gewijzigde route te downloaden van Picasa

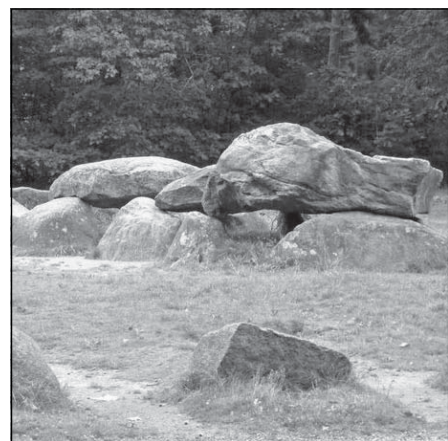
via een opgegeven link. De wijzigingen waren in het blauw aangegeven. De blauw ingetekende route op kaart 35 betrof de gewijzigde wandelroute.

Naast de ingetekende route was ook een omschrijving van de route via de Picasalink te verkrijgen, maar dat vonden wij niet nodig om uit te printen, omdat we een ingetekende route meestal makkelijk kunnen volgen.

Langs een voormalige spoorlijn liepen we naar Gasselte. Daar hadden we bij een CR een rust. Ons lunchpakket was ditmaal magertjes en daarom aten we nu opnieuw gebak bij de koffie. Twee jaar tevoren hadden we de NS-wandel2daagse Drentsche Aa gelopen en daar volgden we nu ook trajecten van. Na Gasselte kwam een heel mooi stuk over het Drouwenerzand. Omdat het zondag was, waren er veel mensen vrij. Dat hebben we hier goed gemerkt. In dit gebied kwamen we zeker 50 dagjesmensen tegen.

Tussen Drouwen en Gasselte treft men het uitgestrekte, sterk golvende bos- en heidegebied Drouwenerzand aan. Het gebied ligt bovenop de Hondsrug. Het Drouwenerzand vormt één van de laatste actieve stuifzandgebieden van Drenthe. De vele Jeneverbessen, die hier als 'wachters op de hei' staan, geven het landschap een bijna mystiek karakter.

Het ontstaan van de zandverstuivingen van het Drouwenerzand is te danken aan overmatige begrazing door schapen en plaggenwinning in de 18e en 19e eeuw. Hierdoor verdween de bescher-

mende plantengroei en kreeg de wind vat op het onderliggende zand. Het stuwende zand bedreigde destijds de omliggende landbouwgronden. Omstreeks 1890 moesten er, ter bescherming tegen overstuiving, zelfs aarden wallen aangelegd worden langs de weg Drouwen-Gasselte. In 1903 werd er een grootscheepse poging gedaan om verder verstuiven tegen te gaan. Dankzij inspanningen van instanties als de Oranjabond van Orde, de Kwartguldenvereniging en de Nederlandse Heide-maatschappij was het gebied in 1915 grotendeels bebost. Het gebied is sinds 1974 eigendom van Het Drentse landschap.

Voor Drouwen sloegen we af en via Bronneger en nog een hunebed werd het hunebedmuseum bereikt. Via het buitenhunebed werd Borger bereikt, waar we 's avonds in het plaatselijke kippenrestaurant dineerden.

maandag 17 september
Borger - Exloo, 10 km

Ik schreef al eerder dat Coos eind augustus haar enkel had verzwikt. Om extra steun aan haar voet te krijgen had ze haar bergschoenen aangedaan. De enkel was inmiddels wat genezen, waarna nu haar bergschoenen alle aandacht kregen. Daar had ze nu zoveel problemen mee, dat we besloten 'even' naar huis te gaan.

We liepen deze dag nog wel van Borger naar Exloo, een afstand van 10 km. Vandaar wilden we met het OV huiswaarts keren. We konden om 7.30 uur ontbijten en drie kwartier later begaven we ons op pad. We verlieten Borger aan de oostzijde. Daarbij liepen we langs het kanaal Buinen-Schoonoord. Buiten Borger dwaalden we door bosgebied Buiner Veld overgaand in boswachterij Exloo. We zagen alweer verschillende paddenstoelen, maar de rode met witte stippen nog niet. Na een hunebed kwamen we bij een Amerikaans vliegtuigmonument.

Op 11 januari 1944 stortte in de Staatsbossen bij Exloo een Amerikaanse B-24 bommenwerper neer. Op de plaats waar het vliegtuig neerstortte en de bemanning omkwam, werd in 1990 een monument onthuld.

Om 11 uur waren we in Exloo, waar de bus naar Emmen om 11.32 uur zou vertrekken. Daarom besloten we naar het centrum van Exloo te lopen, waar we om 11.25 uur we bij de bushalte stonden. Zowel de bus van 11.32 als die van 12.32 kwam niet opdagen. Een jongeman uit Exloo stond ook op de bus van 12.32 te wachten. Rond 12.50 uur belde hij naar zijn ouders of zij hem naar station Emmen wilden rijden. Hij vroeg ook of wij tweeën mee konden rijden. En dat kon.

We hadden in de krant van het Noorden gelezen over een buschaos in Groningen. Daar konden wij nu over meepraten. Want als er 4 keer een bus voorbij rijdt of als er 2 uur bussen niet voorbij komen vinden wij dat een zeer slechte zaak. De volgende dag reisden we weer naar Exloo om de tocht te vervolgen.

dinsdag 18 september **Exloo - Emmen, 20 km**

Vandaag reisden we voorspoedig naar Exloo, waar we het Drenthepad weer oppakten.

Aan de rand van Exloo kwam van rechts een grote kudde schapen aangelopen inclusief schaapherder en twee

schaapshonden. We bleven hier even naar kijken, want dit is geen alledaags verschijnsel.

De schaapskudde in Exloo vormt een belangrijk onderdeel van het toeristische imago van Exloo. In 1960 nam de gemeente de kudde over van scheper Steenbergen. Nu zorgt de Stichting schaapskudde Exloo er voor dat de schaapskudde een kenmerkend beeld blijft in Exloo. Niet alleen voor de gemeente, het dorp en de toeristen is de kudde belangrijk, maar ook wordt zo een van de mooiste heidevelden in Europa, het Molenveld, in stand gehouden.

Waarom de kudde moet blijven? Alle kuddes in Drenthe – ook de kudde van Exloo – zijn te scharen onder de cultuurhistorische elementen in de provincie Drenthe. Gezien de vele jaren (al meer dan 60 jaar), dat de kuddes het cultuurlandschap van Drenthe begrazen, kun je spreken van het cultureel erfgoed van het Drentse landschap. Daarnaast worden er alleen schapen ingezet (Drents Heideschaap en Schoonebekers), die behoren tot de zeldzame huisdierrassen. Het gaat dan ook over instandhouding van schapenrassen, die behoren tot de oudste van West Europa. Juist door deze uitgangspunten (cultureel erfgoed en zeldzame huisdierrassen) zijn de kuddes bijzonder aantrekkelijke elementen in het Drentse landschap. De

schapen gaan dagelijks vanuit de schaapskooi in het centrum van Exloo naar de heide.

We kwamen bij het Molenveld, een groot heideveld. Dit gebied en ook verderop kwam ons bekend voor van de vierdaagse van Odoorn. Aan de rand van het Molenveld stond een bankje, waar we rust hielden.

Daarna dwaalden we over het fraaie Odoornersand. Hier maakten we deze dag de meeste foto's. In Valthe hadden we een rust in een bushokje. Aan de rand van het Valtherbos brak weer een bui los. Daarop trokken we de regenkleding weer aan. Vier Drenthepadwandelaars kwamen ons nog tegemoet lopen. Uiteindelijk werd Emmen bereikt. Ons overnachtingadres lag op ongeveer een halve km van NS-Emmen. 's Avonds dineerden we in het stadshotel te Emmen.

woensdag 19 september **Emmen - Oosterhesselen, 20 km**

Na het ontbijt begaven we ons rond 9 uur op pad. We liepen terug naar het NS-station. Daarna kochten we bij de HEMA nog wat extra brood als aanvulling op ons lunchpakket.

We liepen naar Westenesch. Hier bewonderden we de fraaie boerderijen. Het leek hier even een soort openluchtmuseum. We staken het Oranjekanaal over. Bij een paardenmanege hielden we een rust en dronken koffie. Daarna dwaalden we door het Noordbargerbos. Mede door de felle zonneschijn verloren we even de markeringen uit het oog. De ingetekende route op de GPS bleek hier niet geheel in overeenstemming te zijn met de gemarkeerde route.

We staken de Emmerweg over en dwaalden opnieuw door het Noordbargerbos. We kwamen weer op de Emmerweg uit en kruisten de drukke N34 waarna we koers zetten naar Diphoo. Toen de zon nog scheen leek het alsof we naar een zwarte muur van wolken liepen. Toen de zon niet meer scheen zag het er minder dreigend uit. Het was

toch dreigend genoeg om vast de regenkleding aan te trekken. Toen dat gebeurd was begon het te regenen. In Diphorn schuilden we enige tijd in een garage waarvan de deuren wijd open stonden.

We kwamen in Sleen en dronken melk met een lekkere smaak nabij een supermarkt. Buiten Sleen dwaalden we eerst tussen weilanden. Nadat we Sleen hadden verlaten, hadden we een tijdlang geen bankjes gezien, maar op het Klenckerveld stond een bankje mooi in de zon. Het bankje stond er nog niet zo lang. Het was geschonken door Hendrik Vleems & Hilligje Stadman ter ere van hun 65 jarig huwelijk op 9 mei 2012.

Landgoed De Klencke is een havezate, een 'aanzienlijke landhoeve' die toebehoorde aan zeventiende-eeuwse edellieden. De naam Klencke is mogelijk afkomstig van een ondiepe of doorwaadbare plaats in het Drostendiep. Het landgoed is in 1961 door mevrouw Goddard-Van der Wijck nagelaten aan natuurmonumenten.

Op De Klencke leven acht verschillende soorten vleermuizen waaronder de dwergvleermuis en rosse vleermuis. Dat is vooral te danken aan het afwisselende landschap met oude boerderijen, oude holle bomen, de vele houtwallen en singels en het insectenrijke beekdalgrasland. Niet alleen vleermuizen voelen zich prima thuis op het landgoed. In 2003 zijn maar liefst 76 vogelsoorten waargenomen, waaronder de watersnip, kerkuil, groene specht en roodborsttapuit.

Daarna was het nog een klein eindje naar Oosterhesselen, waar het Drenthepad haaks naar links gaat bij een café-restaurant. .

donderdag 20 september

Oosterhesselen - Westerbork, 31 km

Toen we rond half negen Oosterhesselen verlieten, was de weg afgesloten voor doorgaand verkeer. De weg werd opnieuw geasfalteerd. De weg gloeide toen we er over heen liepen, maar de

teer bleef gelukkig niet aan onze schoenen plakken.

We kwamen in Gees. Dit plaatsje leek ook wel een openluchtmuseum, zo mooi waren de oude boerderijen. Verder liepen we door het Geeserveld naar de Hooge Stoep, een groot heideveld. We dwaalden door boswachterij Gees en maakten hier nog een foto van onszelf. In Nieuw-Ballinge was geen mogelijkheid om koffie te drinken. Daarna kwamen we door het fraaie heideveld Mantingerveld. In het Mantingerzand hadden we een rust op een boomstam. Daarna passeerden we binnen een km twee bankjes. Ook in Mantinge was geen café.

Kort geleden bestond het Mantingerveld nog uit een aantal los van elkaar liggende snippers natuur. Hier wat stuifzandheuvels met jeneverbesstruiken, daar een imposant eikenbos, wat verderop heide en opgedroogde vennen. De intensieve landbouw drong de natuur in het defensief. Voor de ruilverkaveling was het Mantingerveld een groot aaneengesloten heidegebied. Wilde dieren en bijzondere planten konden zich prima verplaatsen. Na 1960 verdwenen door de gebiedsverkleining en versnippering steeds meer soorten planten en dieren.

Sinds 1992 herstelt Natuurmonumenten de natuur in het Mantingerveld met steun van leden en sponsors. Er worden landbouwgronden aangekocht, bos aangelegd en oude vennen in ere hersteld. Dieren, planten én bezoekers kunnen langzaamaan weer ononderbroken dwalen van het Mantingerzand, naar Achterste Veld, Hullenzand, Lentsche Veen en Martensplek. De heikikker en levendbarende hagedis kunnen zich weer beter voortplanten en hebben meer voedsel en beschutting om te overleven.

Ook heideplanten als kruipbrem en tormentil profiteren. Heideherstel wordt een handje geholpen. Er grazen schapen en Hooglanders die zich voeden met agressieve grassen en jonge boompjes die de heide anders zouden verstikken. In de nattere delen krijgen klokjesgentiaan en moeraswolfsklauw weer de ruimte. Nieuwe vennen en poelen trekken reptielen en insecten aan, zoals de ringslang en libellen. Ook vogels zoals de geelgors, wulp en torenvalk voelen zich weer helemaal thuis.

Na Bruntinge kwamen we bij het Scharreveld. In het 2e deel van het Scharreveld ontbrak markering. We waren dan ook blij dat we de route op de GPS hadden staan.

In Westerbork aten en dronken we wat in een Konditorei. 's Avonds aten we warm in restaurant Museumherberg De Ar te Westerbork.

In Museumherberg De Ar vindt u een prachtige collectie welke een goed beeld geeft van hoe er ver in het verleden in de 18e en 19e eeuw geleefd werd. Er bevindt zich een Gronings kruidenierswinkeltje, een Drentsche kamer met bedsteden en turfkachel, een Gelders interieur, een complete herenkap-salon, een Zuid-Hollandse kaasmakerij anno 1800 en prachtig oud kinderspeelgoed. De Ar is een arreslee uit 1720 en tevens de naamdrager van het restaurant.

-Henri Floor-
henrifloor.nl

Van Gramsbergen naar Hellendoorn

Gramsbergen

De plaats is ontstaan nabij het Huis Gramsbergen en, hoewel al in de 12e eeuw wordt gesproken over "Stedeke Gramsbergen", werd Gramsbergen pas in 1816 door Koning Willem I als zodanig erkend. Bij de grote kerk houden we op een bankje de lunchpauze. Voor die kerk staat een mooi bronzen beeld van drie Pieterpadwandelaars, in 1996 gemaakt door kunstenaress Nelleke Altersma. Om de beurt maken we foto's van elkaar terwijl wij daar tussen staan. Op de plaquette er onder staat de volgende tekst:

Met ferme tred passeren ze. Bewonderend en genietend.

De vermoeienissen van hun lange tocht laten ze voor even achter zich.

Om daarna met frisse moed de weg te vervolgen.

De schatten van Gramsbergen meedragend in hun hart.

Nog meer kunst

Na de lunchpauze verlaten we Gramsbergen en wandelen langs een park waar we weer een levensgroot kunstwerk zien. We houden het er op dat het een langgerekte dennenappel is. Cor gaat er even op zitten voor een foto. Na zoeken op internet blijkt het een gewicht van een koekoeksklok te zijn.

Slag bij Ane

We gaan over de Vecht en onder de snelweg door naar Ane. Bij het kruispunt staat een monument ter herdenking van de "Slag bij Ane". Een legertje Drentse boeren onder leiding van Landdrost Rudolf van Coevorden versloeg in het jaar 1227 het grote leger van Otto II, Bisschop van Utrecht. Helaas sloeg de bisschop een jaar later terug en werd Rudolf geradbraakt in het Bisschoppelijk Paleis in Hardenberg. De Slag bij Ane wordt elk jaar nog herdacht bij het monument.

Naar Hardenberg

Wij vervolgen onze route via De Steeg-

he en gaan bij nr. 11 een zandpad in over de Aner Esch en door het Engellandsche Bos. Het bos is aangelegd op een rivierduin van de Vecht. In het bos zijn nog diverse stuifduinen te zien. Nadat we de N-34 zijn overgestoken - vreemd dat hier geen verkeerslichten zijn - gaan we over een nieuwe fietsbrug de Vecht weer over en wandelen het stadje Hardenberg binnen. Het wegdek van de fietsbrug bestaat uit kleine steentjes en een soort kunststof glas, zodat het lijkt alsof je op een spiegel loopt. In de stralende zon verblindt het wel een beetje.

Hardenberg

De stad ligt mooi aan de rivier de Vecht en was daardoor een belangrijke handelsplaats. Vanouds is het een zetel van de bisschop, ontstaan rond het bisschoppelijk paleis. In 1362 kreeg Hardenberg stadsrechten. De scheepvaart en de landbouw waren de belangrijkste inkomstenbronnen. Na WO-II is de stad sterk gegroeid door nieuwe industrie aan te trekken.

Feest in de stad

In het centrum is het erg druk, er lopen muziekkorpsen en een groot aantal mensen in blauwe blazers met allemaal medailles opgespeld. Er blijkt een "veteranendag" gehouden te worden. Zelf ben ik ook veteraan geworden in mijn diensttijd en ik maak al spoedig een praatje met deze veteranen.

Over de markt en door de winkelstraten gaan we aan de andere kant over de Vechtbrug en verlaten de stad.

De Vechtoever

De Vechtoever wordt op de schop genomen, waardoor de rivier weer zijn oude bochten terugkrijgt en de oevers weer een natuurlijk karakter krijgen. Wel is het goed letten op de markering omdat ook de wegen wat veranderd zijn.

Een P.P.-wandelaar is ook onderweg naar Fam. Veurink waar hij een B&B besproken heeft. Ik beloof hem een biertje als hij bij de caravan langskomt.

Naar de camping

Het laatste stukje gaat door "De Rheezermaten", een gebied vol met broekbossen en trilvenen die ontstaan zijn in de oude Vechtarmen.

De weilanden behoren toe aan de Familie Veurink waarin nu Boerengolf wordt gespeeld. Zo te zien moet je met dit spelletje toch ook een behoorlijke afstand afleggen.

Om 14.45 uur zijn we terug op de camping. Het was vandaag best een mooie zonnige dag. Onze collega-wandelaar komt inderdaad ook even langs en we praten nog een tijdje gezellig over het P.P.-wandelen. Zelf heeft hij er 6 weken voor uitgetrokken om de Sint Pietersberg te bereiken.

Maandag 4 juni - 6^e etappe Rheeze - Hellendoorn 38 km

Langste etappe

Vandaag zal het de langste etappe zijn op het Pieterpad. Omdat we nu al in Laren (Gld) op de camping staan moeten Janny en Bets ons helemaal terugbrengen naar camping Veurink in Rheeze om de etappe te vervolgen. Dus staan we iets vroeger op om met de auto via de A-1, Rijssen, Wierden en Vriezenveen naar Rheeze te rijden.

Het is zwaarbewolkt, maar wel droog en we hopen dat het zo blijft. De weersverwachting geeft aan dat het later in de middag zal gaan regenen, doch we hopen er op dat we dan wellicht al in Hellendoorn zijn.

Door Rheeze

Om 08.30 uur worden we bij de camping afgezet en we wandelen over een fietspad nog door een stukje van het Natuurreservaat Rheezermaten naar het dorp Rheeze. Rheeze is een goed bewaard gebleven esdorp met een mooie brink waaromheen de grote boerderijen staan. De schuurdeuren

zijn naar de brink gericht zodat het gemakkelijker was om met paard en wagen naar binnen te rijden.

Boswachterij

We steken de Rheezerweg over en volgen nu de Peppelweg. Peppel is het andere woord voor populier. Na de Grote Beltenweg wandelen we de Boswachterij Hardenberg in. Dit grote boscomplex is als productiebos in 1930 door Staatsbosbeheer aangelegd in het kader van de werkverschaffing. Het nadeel van deze productiebossen is dat de brede zandwegen soms saaie lange rechte stukken zijn. Toch wordt er de laatste jaren hard aan gewerkt om meer variatie in het bos te krijgen. De enige afwisseling hier is dat we de zeer drukke N-36 op eigen risico moeten oversteken.

Onverwachte P.P.-rustpunten

Soms kom je zo maar op de route van die onverwachte rustpunten tegen. Ook nu weer zien we een picknickbank waar op een bord staat aangegeven dat P.P.-wandelaars hier kunnen rusten. Indien gewenst kun je bij de boerderij zelf koffie of thee verkrijgen. Naast de picknickbank staat een koelbox waar van alles inzit. Daarnaast een plastic kan vol water en een geldkistje waar je het benodigde geld in kan deponeren (niet er uithalen!).

Stuw van Junne

Na ruim vijf kilometer komen bij de

Vecht uit. Het Pieterpad steekt hier het smalle Vechtdal over via de "Stuw van Junne". Het is één van de zeven stuwen die in 1908 door Rijkswaterstaat zijn aangelegd in het kader van de kanalisatie van de Vecht. Er zijn geen sluizen bij zodat de rivier hier niet bevaarbaar is. Om de natuur in deze ecologische verbingszone te herstellen zijn vistrappen aangelegd, waardoor de vissen stroomopwaarts naar de paaiplekken kunnen komen. Op informatieborden staat aangegeven welke vissen hier zoal voorkomen. Overal in de omgeving wordt druk gewerkt om de oude bochten in rivier weer met elkaar te verbinden. Een nieuw stuk Pieterpad gaat over een zandpad langs de Vecht naar de buurtschap Junne.

Naar Ommen

Na een aantal boerderijen slingert het pad door de bossen met hier en daar een paar belten (zandduinen). Bij een mooie doorkijk op het Vechtdal is het tijd voor een bak koffie uit de thermosfles. Nu het wat frisser is gaat deze elke dag weer mee. Er zijn inmiddels al weer een 12 km afgelegd. Om in Ommen te komen moet je een grote slinger maken. In vroegere tijden kon je via de Besthemerberg rechtstreeks naar het dorp Nieuwebrug lopen, maar die P.P.-route is er uit gehaald. Wij steken daarom de spoorlijn over en houden de Beerzerweg aan. Na 2 km wandelen we Ommen binnen.

Over de Besthemerberg

We gaan niet daadwerkelijk het stadje in, doch slaan bij de brug over de Vecht linksaf de Stationsweg in, richting Nijverdal. Voorbij het station houden we de lichtglooiende Bergweg aan naar de

buurtschap Besthmen. Een waarschuwbord geeft aan dat we moeten oppassen voor “overstekende scharrelkippen”! Daarna gaat het over een zandpad steil omhoog naar de top van de Besthmerberg. Het is niet meer dan een heuvel van 33 meter hoog, doch wel de voorloper van de Sallandse Heuvelrug. Boven op de top staat een uitkijktoren. In de verte horen we een klok twaalf uur slaan en de sirenes beginnen te loeien als teken van de eerste maandag van de maand. Het is waarschijnlijk ook het sein om de regen bij bakken uit de hemel te laten komen.

Kamp Erika

De Besthmerberg was een “begrip” voor het jeugdwerk in de vijftiger jaren vanwege de grote jeugdkampen die er georganiseerd werden. Het openluchttheater uit 1948 telde zelfs 5000 plaatsen. In WO-II was het terrein ook bekend als het beruchte concentratiekamp Erika. Dit kamp werd in 1942 in gebruik genomen als straf- en heropvoedingskamp. Na de bevrijding deed het kamp nog een tijd dienst als gevangenkamp voor collaborateurs.

Stukje langs de Regge

De regen wordt telkens meer en meer en de regenjacks en paraplu's helpen niet veel meer. Cor vindt het “Soken wet”, zoals de Engelsen zeggen. We betreden het Landgoed Eerde en via een steile trap naar beneden komen we aan de oever van de Regge. Aan de steile oevers is goed te zien hoe de rivier zich een weg baande door de stuwwal. We volgen de rivier tot aan de N-347 waar we de brug over gaan. Bij een mini-camping mogen we onder een afdak zitten om onze broodjes op te eten. Piet en Janny hebben 17 jaar geleden op deze camping overnacht.

Waterpomp

We houden de Oude Raalterweg aan, een breed zandpad, en gaan dan na 400 meter een smal slingerend pad op door het bos met veel jeneverbesstruiken. Eigenlijk behoren deze tot de coniferen en kunnen heel oud worden.

Terug op het brede zandpad zien we een drinkwaterpomp. Als je aan het grote wiel draait komt er zuiver bronwater uit, afkomstig uit de Archemerberg. Natuurlijk moeten we voor de foto's ook even aan het wiel draaien, maar met al die regen heb je geen dorst en hoeven de bidons ook niet gevuld te worden.

Over de Archemerberg

We beklimmen nu de Archemerberg, een stuwwal van 78 meter hoog. Bovenop staat een grote vierkante steen van de Rijks

Driehoeksmeting. De vorige keren dat ik hier was, had je een prachtig uitzicht over de Sallandse Heuvelrug. Nu is alles een beetje in de nevelen gehuld. Dus wandelen we maar gauw door. We gaan steil naar beneden, soms met behulp van trappen en passeren een enorme zwerfkei, de Dikke Steen, die de grens aangeeft tussen de Marken Archem en Lemele. Het gebied rondom de Archemerberg en de Lemelerberg staat vol met jeneverbesstruiken.

Door Lemele

Het Pieterpad laat de top van de Lemelerberg rechts liggen en wij dalen verder af naar het dorp Lemele. Zaal Dijk is een bekend restaurant, maar alles ziet er op deze dag gesloten uit. Het is nu een poosje droog en we komen langs het Overijsselsch Kanaal. Dit kanaal verbond Zwolle en Deventer met Twente en was belangrijk voor de textielindustrie. In 1964 werd het kanaal voor de scheepvaart gesloten.

Naar Hellendoorn

Het is nog zo'n 5 km te gaan en we belten naar onze dames om ons in Hellendoorn op te pikken. We vragen of ze

droge kleding mee willen brengen want we zijn nu net een paar verzopen katten.

De laatste berg die we vandaag overgaan is de Eelerberg; het is niet meer dan een heuveltje van zo'n 38 meter. De bospaden zijn modderpoelen geworden en het is ook weer gaan regenen. In de bossen staat het grote oude sanatorium Kronnenzommer wat nu een verpleeghuis is. In WO-II werd het gebied door de Duitsers gebruikt als lanceerplaats voor de V2 raketten. Als we de bossen hebben verlaten, wandelen we nog een stukje over de Hellendoorsche Esch en lopen om 15.45 uur het dorp Hellendoorn binnen. Janny en Bets staan in de Dorpsstraat bij de kerk te wachten en hebben gelukkig droge kleren meegenomen. We rijden terug naar de camping in Laren en hebben een paar flinke borrels nodig om weer op temperatuur te komen. De camping zelf is ook een grote modderpoel.

-Piet Jansens-
(wordt vervolgd)

CONTRIBUTIE OLAT 2014

	hoofdlid	seniorlid	overige gezinsleden
Basiscontributie 2014	20,00	20,00	10,00
Afdracht KNBLO-NL 2014 (voorstel KNBLO-NL; nog niet behandeld)	10,50	10,50	10,50
Contributie 2014	30,50	30,50	20,50
Lid OLAT (incl. ledenpas)	Ja	Ja	Ja
Ontvangt 11x per jaar OLATNieuws	Ja	Ja	Nee
Ontvangt jaarlijks het OLAT jaarprogramma	Ja	Ja	Nee
Korting bij OLAT wandeltochten (zie jaarprogramma)	Ja	Ja	Ja
Korting bij OLAT clubreizen (zie jaarprogramma)	Ja	Ja	Ja
Korting op wandelgidsen in OLAT wandelboek	Ja	Ja	Ja
Gratis wandelen bij OLAT Wandelen op Dinsdag	Ja	Ja	Ja
Gratis wandelen bij OLAT Rooise wandelingen	Ja	Ja	Ja
Lid KNBLO-NL (incl. ledenpas)	Ja	Ja	Ja
Ontvangt gratis Landelijk Wandelprogramma (LWP)	Ja	Ja	Nee
Ontvangt gratis 5x per jaar Het Wandelsportmagazine	Ja	Ja	Nee
Korting op alle landelijke wandeltochten (zie LWP)	Ja	Ja	Ja

Randvoorwaarden:

- Alle leden van OLAT zijn automatisch verplicht lid van KNBLO-NL.
- Jeugdleden t/m 17 jaar betalen geen afdracht KNBLO-NL.
- Wijzig de afdracht KNBLO-NL dan wordt de contributie OLAT automatisch aangepast.
- Als reeds via een andere vereniging aantoonbaar de afdracht KNBLO-NL plaatsvindt, dan komt op verzoek de afdracht KNBLO-NL bij OLAT te vervallen.
- Leden met een licentie Atletiekunie betalen een additionele contributie gelijk aan de afdracht aan deze organisatie.

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË

Hadrians Wall, Engeland
Kintyre Way
South West Coast Path langs de Zuidkust, Engeland

IERLAND

Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA

GR 221

LITOUWEN

Wandelfestival IML-kandidaat

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN

3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirgste

INDONESIË

IML-tocht Int. Heritage Walk en rondreis Java en Bali

JAPAN - CHINA

IML-wandelingen
Diverse excursies

FRANKRIJK

4daagse van Chantonnay

THAILAND

Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË

Zuidereiland - Stewart Island - Milford - Keplertrack - Abel Tasmanpark - Noordereiland - Blue Mountains - IML-tochten Rotorua en Canberra

ITALIË - LIECHTENSTEIN

IML Arenzano, wandelingen in Zuid Tirol - Liechtenstein

SPANJE

Camino de Santiago
Leon naar Santiago de Compostela - Finistère - Muria

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806